

AVE MARIA



MAREC, 1948

AVE MARIA

Nabožni mesečnik za verno slovensko ljudstvo

Marec, 1948

Lemont, Illinois

Letnik 40

Izdajajo

Slovenski frančiškani
v Združenih državah Amerike

Naslov — Address:
AVE MARIA

Box 608
Lemont, Illinois
Telefon: Lemont 494

Naročnina—Subscription rate:

U.S.A., \$2.50 letno
Izven U.S.A., \$3.00

Naročnina Tvoja je dar v podporo ubožnejšim slovenskim fantom, ki se izobrazujejo za slovenske duhovnike v lemontskem semenišču.

Naročnikov in dobrotnikov se spominjamo v lemontskem samostanu v svojih molitvah, pri sv. mašah, in pri drugih duhovnih opravilih. Opravimo pa zanje tudi sv. mašo in sicer vsako prvo sredo v mesecu.

Urednik — Editor:

FR. MARTIN STEPANICH, o.f.m.

Upravnik — Business Manager:

FR. CYRIL SHIRCEL, o.f.m.

Pomožni upravnik—Ass't manager
BRO. ROBERT HOČEVAR, o.f.m.

Printed by

CROATIAN FRANCISCAN PRESS
4851 Drexel Blvd.
Chicago 15, Illinois

VSEBINA:

| | Stran |
|--|-------|
| Evangeljski prizori | 1 |
| Marijini dnevi. — K. Z. | 3 |
| Molčečnost. — Ivan Blažič | 5 |
| Križev pot. — Priredil Kozina Mirko | 6 |
| Misijonski namen za marec | 7 |
| Pred podobo Križanega. — Prevedel dr. I. Česnik | 8 |
| Begunski sonet. — Erik Kovačič | 9 |
| Lilija iz raja. — K. Z. | 11 |
| Pot k Bogu | 13 |
| Vse z Jezusom | 15 |
| Križem kraljestva križa.—P. Martin. o.f.m. | 18 |
| Cesarjeva drahma | 20 |
| Iz liturgije velikega petka. — Prevedel dr. I. Česnik | 21 |
| Lemontski odmevi. — Samostanski firbec. | 24 |
| Kramljanje na zapečku | 27 |

Published monthly — except October, when published semi-monthly — by the Slovene Franciscan Fathers of Lemont, Illinois, in the interests of the Slovene Franciscan Commissariat of the Holy Cross.

Entered as a second class matter at the post office of Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized July 14, 1945.

Evangeljski prizori



Napis na Jezusovem križu

PO rimski šegi se je na križ obsojenca pribila majhna, bela deščica, na kateri je bil napisan zločin, zaradi katerega je bil obsojenec križan. Pilat je torej tudi za Jezusov križ dal napraviti takšno deščico, na katero je napisal besede: "Jezus Nazarečan, judovski kralj". To je bil Jezusov zločin, da je bil judovski kralj.

Vendar je bil Pilat menda v zadregi, ko je pomislil, kaj bi na deščici napisal. Saj prav za prav ni vedel, zakaj je bil Jezus kaznovan. Sam ga je bil sicer na smrt obsodil, toda pri sodbi je javno izjavil, da ne najde nobene krivice na njem. Ker ni bilo torej nobenega zločina, ki bi ga bil lahko Jezusu pripisoval, je sklenil zapisati ravno to, za kar so ga Judje tožili, namreč da se je imenoval judovskega kralja. Ako bi se bil Jezus res postavljajl za kralja, ki bi Rimu nasprotoval, bi bil po rimski postavi že kaznovan, a Pilat se je popolnoma prepričal, da nima Jezus nobenih namenov proti rimski vladi, kajti izjavil je bil pri sodbi, da ni njegovo kraljestvo od tega sveta.

Judovskim prvakom ni bil napis nikakor všeč, temveč jezil jih neizmerno in bil jim je v zasramovanje. Torej brž so Pilatu prihiteli, rekoč: "Nikar ne piši: 'judovski kralj', ampak, da je on rekel: 'judovski kralj sem'." Pilat jih je pa odločno zavrnil z onimi dobro znanimi besedami: "Kar sem pisal, sem pisal." Pri sodbi je bil Pilat strahopetnej in je proti svoji vesti obsodil Jezusa na smrt, a zdaj, ko je bilo prepozno, pa se ni bal Judov. Pa saj mu je zadrega judovskih prvakov veselje delalo in norčeval se je z njimi.

Napis je bil v treh jezikih: v latinščini, ki je bila uradni jezik rimske države; v grščini, ki so jo sploh na vzhodu govorili; in v hebrejščini, ki je bila judovski materni jezik. Po latinskem se je napis glasil: "Jezus Nazarenus Rex Judaeorum", torej so začetne črke tega napisa J.N.R.J., ali pa I.N.R.I., ker so stari Latinci rabili črko "I" namesto črke "J". Tele črke splošno vidimo na križih in razpelih.



*Komu potok solz ne lije,
videti bridkost Marije
grozno kot morja grenkost?*

*Kdo globoko ne žaluje,
ko to Mater preišljuje
in trpljenja velikost?*

*Sveta Mati, to Te prosim,
rane Kristusa naj nosim,
vtisni v moje jih srce.*

*Rane Tvojega naj Sina
naših grehov bolečine
tudi mene zaboje.*

MARIJINI
DNEVI

POLEG KRIŽA JEZUSOVEGA

(Misli ob cvetnem petku)



*S*TALA je pa poleg križa Jezusovega njegova Mati . . ., pripoveduje evangelist sv. Janez. Kratke besede, pa kolika povest velike materinske ljubezni! Ves svet ga sovraži in preklinja. Njegovi sovražniki so zmagali in si veselo manejo roke okrog križa, na katerega so ga pribili kot izdajalca naroda. Vse ga je zapustilo, še celo njegovi najožji prijatelji so zbežali. Samo ona mu je ostala zvesta — njegova Mati s samo štirimi zvestimi. V strašnih bolečinah umira na križu. Kako ga naj pusti v tako strašnih trenutkih samega, saj brez male tolažbe edinega zvestega srca — materinega? Junaško in neustrašeno jo je gnala za njim po njegovi križevi poti prav pod križ njena zvesta materina ljubezen. Z njim hoče biti, z njim trpeti in dotrpeti vso bolečino sovrastva, sramote, zapuščenosti in — križa. Ko so ga dvignili pribitega na križ, križ zasadili v zemljo, stopila je ona, Mati njegova, pod križ in dve srci sta se strnili v eni neizrečeni bolečini, v eno samo neizmerno trpljenje, v eno samo veliko žrtev — žrtev za me, za te, za naše Odrešenje. “Stala je pa poleg križa Jezusovega njegova Mati . . .” Sin na lesu križa, križan na telesu, Mati pod križem, križana v duši.

O, velika žrtev, kedaj jo bomo prav razumeli in dovolj cenili?

O, Mati, jaz jo cenim in padam s spokorno Magdaleno pod križ pred svete krvaveče noge Jezusove, pred Te, sveta trpeča Mati, in jokam z Vama, trpim z Vama, kajti, oh, moj greh je, ki se tako strašno maščuje nad vama, da bi se ne maščeval nad menoj, grešnikom. Jezus je nesel na Kalvarijo svoj križ kot moj Odrešenik, Mati, Ti si ga nesla v svoji duši, v svojem srcu tja pod križ, da bi po tem vajinem križu razžaljjeni nebeški Oče mogel greh odpustiti in mi dati odpuščanje. O neskončna milost!

V postu, zlasti zadnja dva tedna razgrinja sv. cerkev pred našimi dušnimi očmi vse te velike dogodke Odrešenja s križevega pota, s Kalvarije, zlasti na veliki petek. Toda veliki petek velja samo spominu trpečega Jezusa, gredo vse naše misli, vsa naša čutila, se dvigajo vse molitve na križ k Jezusu, trpečemu Zveličarju. Zato pa — cvetni petek, teden preje poseben dan, ko naj velja ves spominu, naj gredo vse misli, vsa čutila, naj gredo vse molitve pod križ — k Mariji, njegovi Materi, k žalostni Materi božji, naj gledamo samo njene bolečine, — porodne bolečine so to, v katerih je postala naša Mati in mi njeni otroci. “Žena, glej, Tvoj sin!” “Sin, glej, tvoja mati!” Tako se je gla-

sil njegov testament iz umirajočega srca, iz izsušenih, krvavečih ustnic. "In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi," — od tiste ure naj jo vzamemo tudi mi k sebi v svoje življenje, dušno in telesno, smo njeni zvesti, ljubeči otroci, smo pod njenim varstvom.

To je ena velika misel cvetnega petka, praznika Žalostne Matere božje. Prelepi in pomenljivi praznik velike resnice je: Marija, Jezusova Mati, trpeča, stoječa pod križem je — naša mati.

*

Marija, Jezusova Mati, trpeča, stoječa pod križem je — naša mati.

Pa zakaj trpeča, pod križem, je naša mati? Zakaj ni postala naša Mati na gori Tabor, v veselju? v sreči? — vesela?

Kako težko in grenko je naše življenje na zemlji! S solzo, z jokom prijo-kamo na svet. Solza gre z nami celo naše življenje. Vsak naš korak je poškrabljen s solzo, dokler se s solzo smrti v očesu na smrtni postelji, v trpljenju, ne bomo ločili od sveta. To je delež človekov na zemlji.

Zato pa, kako naj bo naša nebeška Mati drugačna, kot Mati bolečin, kot stoječa pod križem v solzah, v trpljenju? H kakšni drugačni si bi upali z zaupanjem mi, "objokani otroci Eve, v dolini solza?" Samo k trpeči, žalostni! Ali ni v našem življenju v našem trpljenju že samo sočutna solza ljubečega srca tolažba? Ali nam ne kane v razboljeno srce kot hladilni balzam? Če je pa še sočutna solza materina, če z nami joka naša mati, o, kako nam olajša to našo bolečino! Kolika tolažba je to za nas!

Zato, samo zato je tudi za me, za te, za nas "stala poleg križa Jezusovega njegova Mati . . ." in zato takrat postala naša Mati in mi njeni.

Če trpe otroci, kako more mati drugače kot trpeti? Otrokovu trpljenje in materino postane eno, katerega večji in težji del nosi mati, zato za otroka toliko lažje. Otrok prijoka k materi, pa jo najde v solzah, v trpljenju, večjem kot je njegovo, — ali ne pozabi nanj?

...Da, "stala pa je poleg križa Jezusovega njegova Mati . . .", zato da bo razumela trpljenje otrokovo, se ga usmilila in mu — pomagala, v našo tolažbo.

*

"Stala pa je poleg križa Jezusovega njegova Mati . . ." Da, stala je, nepognjena, junaška, srčna, vdana in trpela in jokala, jokala in trpela. Zakaj?

Težko in grenko je človeško življenje na zemlji. Pa naj obupamo? Naj omagamo? Naj nas križ stre?

Križi, kako nas teže, kako nas žulijo v ramena in se zajedajo vanje, zajedajo v naše ubogo trpeče srce! Kako težko je trpeti! Kako se trpljenja bojimo in bežimo pred njim! Toda — Jezus trpi, naša Mati Marija trpi, trpi neizmerno več kot mi. Toda Mati "stoji"! Samo ena je pot, ki nas vodi v večno vstajenje — pot križa, pot trpljenja. Če hočemo torej za Jezusom, za Marijo v to častljivo vstajenje, za njim — po križevi poti! S križem na rami na Kalvarijo! Toda "stati" moramo tudi mi! Vdano v božjo voljo, s potrpežljivostjo kakor Marija, moramo stati pod vsakim križem, ki nas doleti! v vsakem trpljenju, ki nas sreča! Za Marijo s križem po križevi poti, toda po Marijino — junaško, srčno, potrpežljivo! Na-

ša Mati stoji pod križem, da mi govori: "Dete, tu sem k meni stopi! Stoj z menoj, s svojo Materjo, pa boš vztrajal in jaz te bom tolažila in ti pomagala!"

"Stala pa je poleg križa Jezusovega njegova Mati . . ." — da bi stali z njo tudi mi —

To je tretja misel tega praznika.

*

Da, lep praznik trpečega človeštva, praznik trepečega mojega srca, — ta

praznik Žalostne Matere božje pod križem na cvetni petek. Koliko tako za nas potrebnega, pa tudi toliko lepega nas učiš! V našem trpljenju nas dvigaš k Materi Mariji, Žalostni Materi božji. Dvigaš pa tudi naše trpljenje in ga z Marijinim posvečuješ v veliko žrtev za Boga, žrtev ljubezni do Marije, pa tudi v Bogu dopadljivo žrtev pokore.

"Stala pa je poleg križa Jezusovega njegova Mati . . ." K. Z.

MOLČEČNOST

Blaž Petran je imel pridno ženo, le eno slabo lastnost je imela — znala ni molčati, čeprav je vedno zatrjevala, da zna biti tiho kot grob. Ker ji mož ni tega verjel, je hotel svojo Meto preizkusiti.

Nekega jutra stopi žalosten in skrušen v hišo. Meta ga vsa zaskrbljena vpraša: "Blaž, kaj ti je, da si tako žalosten?"

Mož pa si pokrije obraz z rokami.

"Za božjo voljo, povej, kaj ti je? Ali se je zgodila kakšna nesreča?"

"Oh, pa še kakšna nesreča!" zastoka mož in se nasloni na mizo.

"No, povej, no, kaj se je zgodilo?" sili Meta v Blaža. "Ali nisem vredna, da bi mi zaupal, kaj se ti je zgodilo?"

"Meni more pomagati samo molk in ti gotovo ne boš mogla molčati."

"Saj bom molčala kot grob. Le povej mi!" je dejala Meta.

"Pa naj bo. Povem ti, toda zabičam ti, da ne zineš nikomur niti besedice, sicer sem zgubljen."

"Molčala bom kot grob," mu obljubi žena.

"Danes sem nekoga ubil," skrivnostno zine Blaž.

"Joj, za pet ran Kriščevih! Ali te je kdo videl?"

"Nihče. To je moja edina tolažba."

"Potem bodi brez skrbi!"

Blaž odide na vrt, žena pa vzame škap in gre po vodo k vaškemu vodnjaku. Tam

se je sešla s teto Mršo, vaško klepetuljo.

"Kaj ti je, Meta, da si tako žalostna?"

"Kaj ne bom, ko nas je zadela taka nesreča."

"Kakšna nesreča?"

"Oh, ne smem povedati! Mož mi je prepovedal," odvrne žalostna Meta.

Mrša postane še bolj radovedna in tako dolgo sili v Meto, da ji ta slednjič pove možovo skrivnost. Seveda teta Mrša ne odbrži novice zase, temveč jo raznese takoj po vsej vasi. Tako je prišla zadeva tudi orožnikom na ušesa.

Popoldne nekdo potrka pri Blažu.

"Jažeš, orožnik!" se ustraši Meta, ko zagleda oko postave. "Blaž, skrij se!"

"Sedaj je že prepozno. Kar pride naj."

"Vi ste danes nekoga ubili, ali ne?" reče strogo orožnik.

"Da", reče hladnokrvno Blaž.

Orožnik zahteva, da mu Blaž takoj pokaže, kam je zakopal svojo žrtev.

"Prav rad," reče Blaž in odvede orožnika na vrt. Z lopato odkoplje zemljo in privleče iz jame — krta. Orožnik se v zadregu smeje in odide.

Vsa vas se je smejala, le Meta se je sramovala.

Ivan Blažič



DAVIDOVI SPEVI

Z močnim glasom sem vpil h Gospodu in uslišal me je s svoje svete gore.

Legel sem spat in sem zadremal in sem vstal, ker me je Gospod varoval.

KRIŽEV POT

Molitev krščanskega ljudstva za sveto st duhovnikov

Po E. A. priredil Kozina Mirko

Priprava

USMILJENI Bog! Po rokah žalostne Matere Marije ter poln kesanja nad svojimi grehi Ti darujem to premišljevanje trpljenja in smrti Jezusa Kristusa v zadoščenje za svoje in vsega sveta grehe.

Posebno Te prosim v tem križevem potu: Nakloni nam veliko dobrih duhovnikov; in bogato blagoslovi njihovo delo.

Želim se udeležiti vseh odpustkov, ki jih sv. Cerkev deli ob premišljevanju križevega pota. Pomagaj mi, da bom to pobožnost dobro opravil. Amen.

I.

Pilat obsodi Jezusa na smrt

Nebeški Oče! Glej, Tvoj nad vse ljubljeni Sin je zaradi naših grehov obsojen na sramotno smrt na križu. Usmili se nas!

Posebno Ti, večni Oče, priporočam tiste duhovnike po vsem svetu, ki so po nedolžnem obdolženi, ki trpe po zapori in taboriščih, ki so mučeni in celo na smrt obsojeni.

Božji Zveličar! Zaradi ljubezni, s katero si se molče uklonil smrtni obsodbi, blagoslovi duhovnike, ki trpe preganjanje zaradi sv. vere. Daj jim moč in srčnost v njihovem trpljenju. Reši jih muk, če je to v Tvojo večjo slavo.

Bog sveti Duh, Duh molčečnosti! Zaradi molka, ki ga je Jezus pri tej postaji tako junaško držal, daj vsem duhovnikom duha notranje zbranosti in mol-

čečnosti, da boš mogel v njihovih dušah neovirano delati.

Marija, dobra Mati duhovnikov! Izprosi nam mnogo dobrih gorečih duhovnikov.

Izprosi nam veliko svetih duhovnikov. Amen.

II.

Jezus sprejme križ na svoje rame

Nebeški Oče! Glej, Tvoj nad vse ljubljeni Sin vzame križ naših grehov na svoje rame. Usmili se vseh duhovnikov, ki jih teži križ velike odgovornosti.

Božji Zveličar! Zaradi nedoumljive ljubezni, s katero si zadel nase težki križ, daj vsem duhovnikom svoj blagoslov in svojo milost, da bodo pogumno in vdano prenašali notranje in zunanje križe.

Bog sveti Duh, Duh moči! Zaradi ljubezni do križa, ki jo je Jezus pri tej postaji imel, podeli vsem duhovnikom veliko ljubezen do križa in trpljenja, da boš njihova zunanja prizadevanja s svojo božjo milostjo toliko bolj blagoslavljaj.

Marija, dobra Mati duhovnikov! Izprosi nam mnogo dobrih, gorečih duhovnikov. Izprosi nam veliko svetih duhovnikov. Amen.

III.

Jezus pade prvič pod križem

Nebeški Oče! Glej, Tvoj nad vse ljubljeni Sin prvič se zgrudi pod križem. Usmili se vseh duhovnikov na novoime-

novanih mestih. Daj, da ne bodo zaradi razočaranj izgubili poguma v svojem poklicnem delu.

Božji Zveličar! Zaradi prvega, tako bolečega padca pod križem blagoslovi delo vseh duhovnikov in katehetov, katerim je zaupana mladina.

Bog sveti Duh, Duh gorečnosti! Poživi njihovo gorečnost in ljubezen do neumrjočih duš, zlasti do duš otrok. Ohrani jim potrpljenje.

Marija, dobra Mati duhovnikov! Izprosi nam mnogo novih duhovniških poklicev. Podari nam dobre, goreče duhovnike.

Izprosi nam veliko svetih duhovnikov. Amen.

IV.

Jezus sreča svojo Mater

Nebeški Oče! Glej oboje Tebi tako ljubljenih src od bridke bolečine razjedenih. Usmili se duhovnikov, ki morajo trpeti preganjanje in obrekovanje. Usmili se našega sv. očeta, kardinalov, nadškofov, škofov in vseh duhovnikov.

Božji Zveličar! Zaradi ljubezni, ki si jo imel ob srečanju s svojo Materjo, bodi ubogim, zasramovanim duhovnikom tolažba in moč v njihovem dušnem trpljenju.

Bog sveti Duh, Duh pravičnosti! Pomagaj priti vsem zasramovanim, zaničevanim, preganjanim in obrekovanim duhovnikom do pravice. Prisili njihove sovražnike k molku. Povzdigni, kar je zloba ponižala.

Marija, dobra Mati duhovnikov! Izprosi nam mnogo dobrih, gorečih duhovnikov. Amen.

V.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nositi

Nebeški Oče! Glej, Tvoj nad vse ljubljene Sin je tako zelo oslavljen, da mora jo prisiliti Simona iz Cirene, da mu pomaga križ nositi. Usmili se sv. očeta, ki ga teži tolika odgovornost za vse krščanstvo.

Božji Zveličar! Zaradi ljubezni, s katero si bogato poplačal izsiljeno delo ljubezni, blagoslovi sv. očeta, ohrani ga še dolgo v blagoslov vsej katoliški Cerkvi.

Bog sveti Duh, Duh modrosti! Vodi po Kristusovem namestniku vso sv. Cerkev, da bo zmagovito izšla iz vseh viharjev.

Marija, dobra Mati duhovnikov! Izprosi nam mnogo dobrih, gorečih duhovnikov.

Izprosi nam veliko svetih duhovnikov. Amen.

VI.

Veronika poda Jezusu potni prt

Nebeški Oče! Glej obličje Tvojega nad vse ljubljenega Sina, ki je vsled krvi in udarcev tako izpremenjeno. Usmili se tistih duhovnikov, ki so zaradi zmot raztrgali Tvojo podobo, posvečujočo milost, v svojih srcih.

Božji Zveličar! Zaradi ljubezni, s katero si Veroniki poplačal delo usmilje-

MISIJSKI NAMENI ZA LETO 1948

M A R E C :

Da bi se po krščanskem duhu ravnalo proti japonskim delavcem.

nja, se usmili vseh duhovnikov, ki so mlačni ali pa so v veliki nevarnosti, da postanejo nezvesti svojemu visokemu poklicu.

Bog sveti Duh, Duh luči! Razsvetli zašle duhovnike, da najdejo v kesanju in pokori zopet pravo pot.

Marija, dobra Mati duhovnikov! Izprosi tem duhovnikom milost spreobrnjenja in pokore.

Izprosi nam veliko svetih duhovnikov. Amen.

VII.

Jezus pade drugič pod križem

Nebeški Oče! Glej, Tvoj nad vse ljubljani Sin omaga drugič pod težo križa. Usmili se vseh duhovnikov, ki se vdajajo malodušju in obupanosti.

Božji Zveličar! Zaradi ljubezni, s ka-

PRED PODOBO KRIŽANEGA

Spesnil Lope de Vega

*Oj, usta Tvoja čudovito sladka
o rajski gloriji govorila so.
Zakaj zdaj čutiš tam strahoto vso,
kjer roparje smrt čaka grozna, kratka?*

*Pozdravim naj oči prelepe Tvoje!
Globoko verujem, zaupam Ti.
Gospod mi bodi, mojster bodi mi!
Tu bom naj, kjer ljubezen pesem poje.*

*Komu enaka si, Ljubezen draga?
Naj je krvava roka grešnika,
v kraljestvo Tvoje vodi kesa sraga.*

*Oj, sprejmi me! Glej stisko mi srca!
Ti milost meni z večnosti daš praga,
ko duša zame v mukah trepeta!*

Prevedel dr. I. Česnik

tero si drugič vstal in zadaljeval pot v smrt, daj vsem užaljenim in duševno potrtem duhovnikom milost, da pridejo zopet k upanju ter gredo dalje po poti božje volje.

Bog sveti Duh, Duh odločnosti! Dvigni, kar leži; ozdravi, kar je bolno, nalomljeno in slabotno.

Marija, dobra Mati duhovnikov! Izprosi nam mnogo dobrih, gorečih duhovnikov.

Izprosi nam veliko svetih duhovnikov. Amen.

VIII.

Jezus nagovori jeruzalemske žene

Nebeški Oče! Glej, Tvoj nad vse ljubljani Sin tolaži kljub lastnemu trpljenju jokajoče žene. Usmili se vseh dušnih pastirjev, pridigarjev in spovednikov.

Božji Zveličar! Zaradi ljubezni, s katero si tolažil žene, daj duhovnikom globoko razumevanje, sočutje in širokogrudno ljubezen do stiske, ki vlada v srcih; naj tolažijo zlasti tiste, ki jih tare težko dušno trpljenje.

Bog sveti Duh, Duh tolažbe! Podeli vsem duhovnikom milost, da bodo mogli zaceliti, kar je nalomljeno, najti, kar je izgubljeno, in utrditi, kar je slabotno.

Marija, dobra Mati duhovnikov! Izprosi nam mnogo gorečih duhovnikov za notranji in zunanji misijon. Izprosi nam veliko svetih duhovnikov. Amen.

IX.

Jezus pade tretjič pod križem

Nebeški Oče! Glej, Tvoj nad vse ljubljani Sin pade ves izčrpan tretjič na tla. Usmili se vseh duhovnikov, ki vrše duš-

no pastirstvo v jetnišnicah, umobolnicah, ali pa med nevernimi in pokvarjenimi ljudmi.

Božji Zveličar! Zaradi tako težkega padca daj vseh duhovnikom modrost, ljubezen in potrpljenje; daj, da bodo izgubljene ovce kot dobri pastirji zopet zate pridobili.

Bog sveti Duh, Duh dobrote! Pošlji v duše duhovnikov žarek svoje dobrote, svojega usmiljenja in svoje ljubezni do ubogega, tako globoko padlega človeštva.

Marija, dobra Mati duhovnikov! Izprosi nam dobre, modre in spretnih duhovnikov. Izprosi nam veliko svetih duhovnikov. Amen.

X.

**Jezusa slečejo in mu ponudijo vina z
žolčem mešanega**

Nebeški Oče! Glej, Tvojega nad vse ljubljenega Sina, vedno Lepoto, surovo oropajo njegovega oblačila. Usmili se onih ubogih, vsega usmiljenja vrednih duhovnikov, ki so se izneverili svojemu duhovniškemu idealu.

Božji Zveličar! Zaradi neizmernega trpljenja, ki si ga pri tej postaji prestal, izkaži usmiljenje tistim, ki so z višine svojega duhovništva tako nizko padli ter povzročajo z odpadom od vere ali pa z grešnim življenjem Materi sv. Cerkvi toliko skrbi.

Bog sveti Duh, Duh čistosti! Uniči v duhovniških dušah vse, kar nasprotuje Tvoji svetosti; pomagaj zašlim duhovnikom in jih reši pogubljenja.

Marija, dobra Mati duhovnikov! Izprosi nam mnogo vrednih in gorečih duhovnikov.

Izprosi nam veliko svetih duhovnikov. Amen.

XI.

Jezusa pribijejo na križ

Nebeški Oče! Glej, Tvojega nad vse ljubljenega Sina pribijejo na križ. Pogledaj njegovo kri in rane, pa se usmili vseh duhovnikov, ki jih veže redovna zaobljuba.

Božji Zveličar! Zaradi bridkega trpljenja in zasramovanja, ki si ga prestal, ko so Te pribijali na križ, naj bodo vsi redovni duhovniki s svojimi zaobljubami pribiti na križ Tvoje ljubezni. Vzdrami mlačne k novi gorečnosti in stremljenju po popolnosti.

Bog sveti Duh, Duh vztrajnosti. Podeli vsem duhovnikom gorečnost in skrb za zdravje in popolnost njihovih lastnih neumrjočih duš.

Marija, dobra Mati duhovnikov! Iz-

BEGUNSKI SONET

(I.)

*Moj Bog, moj Bog, čemu si nas zapustil
in nas popeljal v daljni tuji kraj,
mar res poti rešilne ni nazaj,
čemu trpljenje naše si dopustil?*

*Med nami mar je kletev kdo izustil,
pa vse kaznuješ brez izjeme zdaj,
mogočni, večni Bog, zakaj, zakaj
brez kazni še nedolžnih nisi pustil?*

*Za svoje grehe mar samo trpimo
ali za grehe drugih zadostimo
s trpljenjem naj, ki si ga nam poslal?*

*Trpljenje, bratje, vdano zdaj sprej-
mimo
in kruto maščevanje pozabimo,
da Bog kdaj lepše čase nam bo dal!*

Erik Kovačič

prosi nam mnogo vrednih, gorečih duhovnikov.

Izprosi nam veliko svetih duhovnikov. Amen.

XII.

Jezus umrje na križu

Nebeški Oče! Glej, Tvoj nad vse ljubljani Sin je izkrvavel na križu zaradi naših grehov. Usmili se duhovnikov, ki leže na smrtni postelji in bodo še danes umrli.

Božji Zveličar, ki si iz ljubezni do nas umrl, usmili se s smrtjo borečih duhovnikov. Bodi jim "Jezus", milosten sodnik. Obvaruj, prosim Te, duhovnike nagle in neprevidne smrti.

Bog sveti Duh, Duh usmiljenja! Stoj umirajočim duhovnikom ob strani. Odženi od njih s svojo božjo svetlobo duha teme.

Marija, dobra Mati duhovnikov! Bodi jim mati, zlasti ob zadnji, najtežji uri, ob smrtni uri. Amen.

XIII.

Jezusa snamejo s križa in ga polože Mariji v naročje

Nebeški Oče! Glej, Tvoj nad vse ljubljani Sin leži mrtev v naročju Žalostne Matere. Zaradi njenih bolečin daj vsem duhovnikom, zlasti še pridigarjem in spovednikom milost, da bodo omehčali srca trdovratnih grešnikov in jih pripravili do kesanja in pokore.

Božji Zveličar! Glej, kako Tvoja ljubljena Mati, polna bolečin, objema Tvoje krvavo telo. Obudi v srcih duhovnikov ljubezen in sočutje do Tvoje prečiste Matere, da bo njihovo delovanje po njeni priprošnji bogato blagoslovljeno.

Bog sveti Duh, Duh spoznanja! Daj,

da duhovniki globoko spoznajo vrednost trpljenja. Podeli jim veliko potrpljenje in vdanost v vseh preizkušnjah.

Žalostna Mati Marija, bodi trpečim duhovnikom varstvo in tolažba.

Dobra Mati, izprosi nam veliko svetih duhovnikov in bogat uspeh pri njihovem delu. Amen.

XIV.

Jezusa polože v grob

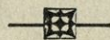
Nebeški Oče! Glej, Tvoj nad vse ljubljani Sin počiva v grobu. Delo, ki si mu ga naložil, je dokončal. Usmili se duhovnikov, ki trpe v vicah.

Božji Zveličar! Dokončal si delo svoje ljubezni; dokončaj tudi delo svojega usmiljenja nad ubogimi, zapuščenimi dušami, ki jih razjeda hrepenenje po Tebi. Skrajšaj njihovo trpljenje in pripelji domov Tvoje tako ljubljene duhovnike.

Bog sveti Duh, Duh veselja! Sprejmi posvečene in blagoslovljene nebeškega Očeta v kraljestvo luči in blaženega poveličanja.

Marija, dobra Mati duhovnikov! Izprosi tistim, ki trpe najdalje in najbridkeje, skorajšnje odrešenje.

Pokličih jih domov v svoje materino naročje. Amen.



HOJA ZA KRISTUSOM

Srečen, kogar uči resnica sama, ne v podobah in minljivih besedah, marveč tako, kakor je sama na sebi.

Naša glava in naše srce nas motita in le malo vidita.

Silno smo nespametni, ako zanemarjamo, kar je koristno in potrebno, in iščemo le, kar mika radovednost, pa nam je v škodo.

Oči imamo in vendar ne vidimo.

LILIJAJA IZ RAJA

20. Dopolnjeno je . . .

BILO je že blizu devete ure po židovskem štetju dnevnih ur, tri popoldne po našem.

Življenjske sile križanega Jezusa, se je videlo, so začele pojemati. Izguba toliko krvi ga je oslabela. Truplo se je vedno bolj zvijalo v smrtnih krčih. Mišice so se nategovale po celem telesu. Nastopalo je zastrupljenje krvi po zarjavelih žeblih na rokah in nogah. Vedno hujše je postajalo hropenje iz izmučenih prs. Srce je vedno bolj trepetalo v krčih. Okoli stoječi so pričakovali kmalu nastop smrti.

Tedaj pa se naenkrat celo telo zvije z vso silo. Križani dvigne s silo glavo proti nebu in zakriči s polnim glasom, ne z glasom umirajočega človeka, temveč človeka še pri polni moči: „Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil!”

Daleč naokoli odmeva strašni obupni krik... Vse pretrese. ..Še celo trdi rimski vojaki se spogledajo resno in molče. To ni bil krik umirajočega. ..Ne more biti. ..Vsaj naravno ne. ..Vendar, saj to ni samo človek, Bog in človek skupaj je. Bolečina je prikipela do vrhunca in do neznosnosti. Izliv je bil ta klic najstrašnejšega trpljenja, dušnega in telesnega. Človeška narava tudi Boga-človeka je ni mogla več tiho prenesti. Bog Sin — toži!

Marija pod križem zaihti v neizmer- ni novi sočutni bolečini srca. Ta strašni obupni krik umirajočega Sina ji razkrije vso neizmerno bolečino, ki muči

Sinovo srce. Ne samo telesne grozote trpi, tudi duša je razbičana, da ne more molčati in prinašati vse to tiho. Zatrepetala je Marija in zaihtela. Zajokala bi, ko bi mogla. Pa ni več solz. Vsa pervzeta samo sočutno stegne svoji roki proti Sinu v bolečini, da mu ne more pomagati, niti trohice njegovega trpljenja ne olajšati. Ne, ne! Kelih trpljenja mora biti izpit do dna.

Nesrečni človeški greh, kaj delaš s samim Sinom božjim! Nesrečni moj greh, nesrečni tvoj greh, da mora sam Bog prinesti v njegovo odpuščanje toliki strašno ocean trpljenja! Obenem pa, o dragocenost moje duše, tvoje duše v božjih očeh, da mora za njeno odrešenje biti plačana tako strašna cena. Oh, zakaj ne mislim na to? Zakaj pozabljam na umirajočega Zveličarja na križu zanjo?

Trpeči Zveličar, neizmerna Ti zahvala za toliko trpljenje zame! Vedno ga bom imel pred očmi v trpljenju, v življenju, v skušnjavah.

Božji Trpin na križu nekoliko pomolči po tem krik. Toda kmalu se začne glava sklanjati proti prsom. Hropenje iz prs narašča.

“Žejen sem!” slednjič bolj tiho zaprosi.

Marija iznova zatrepetala. Toraj niti kapljice hladilne vode mu ne more dati? Omahnila je in bi bila gotovo padla po tleh, ko bi jo ženske ne držale.

Poganskim vojakom se zasmili umirajoči Križani. Hitro eden steče, po-

moči gobo v edino tekočino, ki so je imeli na gori, v jesih, jo natakne na trs in jo položi na Jezusove ustnice. Umirajoči si ž njim zmoči razsušen jezik in razboljene ustnice. Vendar jesih je! Ni bilo hladilno krepčilo mrzle vode. Jesih ga je zaskel na jeziku in zapel na ustnicah.

“Oče, v Tvoje roke izročim svojo dušo!” izdihne vdano in pogleda proti nebu. Po kratkem molku, bilo je ravno tri popoldne, se pa truplo še enkrat krčevito nategne, da iz ran zacurlja nova kri.

“Dopolnjeno je!” zakriči nato s še močnejšim glasom kot preje, da se je jasno videlo, še vsa njegova življenjska moč je v njem. Vendar v tem pade glava na prsi in Jezus — izdihne. Umrli je.

Okoli stoječe žene in Janez zakriče obupno in pokleknejo okrog mrtvega Učitelja, tolikanj ljubljenega. Magdalena pa premaga, da pade po tleh pred križ. Marija pa — stoji in — umira z njim v svoji duši. Umrli je Sin. Njegovo trpljenje je končano. Njeno? Ne, ni končano, dokipelo je do vrhunca. Samo roki razprostre proti njemu, ga gleda z bolečimi pogledi in — molči in — moli.

“Ite missa est!” Velika maša človeškega rodu je končana. Velikonočno Jagnje je zaklano.

“Deo gartias!” — Hvala Bogu!

*

Stotnika Longina, trdosrčnega pogskega vojaka, je premagalo. Milost odrešenja na križu je že začela delovati. Prvo spreobrnjenje se je zgodilo tisti trenutek.

“Resnično, ta je bil Sin božji!” izpoveduje svojo vero v Križanega. Sam je

vodil njegovo križanje. Vendar služba! Z desnim kolenom poklekne pred križ — prvi pogan — kristjan.

Toda, kaj je to? Zemlja se strašno strese kakor največji potres. Mogočna skala vrh gore, v katero je bil zasajen Jezusov križ, s strašanskim pokom razpoči. Globoka razpoka zazija po celi skali. Skozi to razpoko pa curlja presveta rešnja kri v votlino — na Golgoti, na mrtvaško glavo — Adamovo.

Adam, veseli se, tvoj greh je opran!

Vse je razburjeno. Grobni kamni z grobov cele okolice padajo na tla in iz grobov vstajajo — duhovi — duše umrlih.

Tisti, ki so še vztrajali celi čas na gori ali ob gori koprne v strahu, bijejo se po prsih, kakor skesani v strahu in — beže v mesto.

*

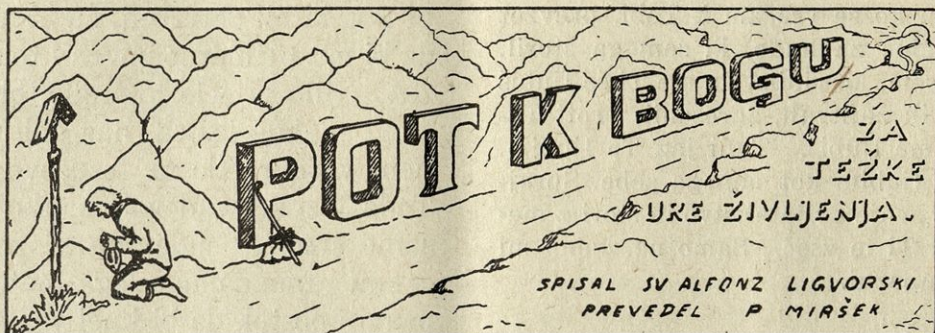
Temna koprena na večernem soncu začne izginjevati. Sonce sveti s prejšno svojo svetlobo in razsvetljuje — križ na Golgoti in na njem mrtvega — Stvarnika, Boga Sina. Končano je!

Velika nova doba človeškega rodu se začinja. Božje kraljestvo je dobilo svoj vogelni kamen — v Kristusu, Križanem na križu. “Videli bodo, koga so prebodli.”

K. Z.



Tvoja vest je zastrupljena, gnojenje se razširja, smrt je blizu. Trpiš muke in nimaš miru. Pohiti vendar k zdravniku, ki še more pomagati. Predaj se mu v roke, naj reže in izžiga, kakor se mu zdi potrebno. Priznaj vse, izlij pred njim svoje srce; s priznanjem se bo strup izločil in te popolnoma zapustil. Ko se to zgodi, bodi dobre volje, zakaj nadaljnje zdravljenje bo lahko. — **Sv. Avguštin**



35. Grešnik živi nesrečno

1. "Hudobni nimajo mira (Iza. 66: 22)." Hudobni duh vara grešnike, da mislijo, da bodo dobili zadovoljstvo in mir, ako ustrezajo svojim počutnim željam, ako se maščujejo, ako vzamejo tuje blago. Toda ne; ravno nasprotno dobe! Po grehu postane duša bolj, kot drugače, nemirna in nesrečna. Samo živali, ki so ustvarjene samo za ta svet, morejo dobiti zadovoljstvo v uživanju sveta. Človek je pa ustvarjen, da najde svojo srečo v Bogu, zato ne more najti zadovoljstva v nobeni stvari. Edini vir njegove sreče je Bog.

Molitev:

O moj Bog, kaj mi je ostalo od vsega razveseljevanja, s katerimi sem Te žalil, drugega kot kesanje in grenkost, ki me sedaj muči. Vendar ne obžalujem grenkosti, ki mi jo sedaj povzročajo, temveč samo to, da nisem dopadel Tebi, ki me tolikanj ljubiš.

2. "Hudobni pa so kakor šumeče morje (Iza. 57:20)." Kaj je srce v nemilosti pri Bogu drugega kot razburkano morje, ki vedno divja? Val se dviga za valom, vsi pa so valovi bolečine in žalosti. Nihče na svetu ne more imeti vse, kar si želi. Kdor pa Boga ljubi, se v težavah vda v sveto voljo božjo in si

tako zagotovi mir duše. Kako pa naj se grešnik v sovraštvu z Bogom pomiri z vdanostjo v voljo božje naredbe? Poleg tega prinese vsak greh strah pred božjim maščevanjem. "Hudobnež beži, čeravno ga nihče ne podi (Preg. 28:1)." Da, lastni greh ga podi in grize v duši, in tako trpi že naprej peklo.

Molitev:

O moj Gospod in moj Bog, neizmerno mi je žal, da sem Te zapustil. Daj, odpusti mi in ne daj, da bi Te še kdaj izgubil.

3. "Veseli se Gospoda in dopolnil ti bo prošnje tvojega srca (Ps. 36:4)." Človek, kje iščeš svojega zadovoljstva? Išči ga v Bogu in on bo zadovoljil vse želje tvoje duše! "Išči ono Dobro, v katerem je vse kar je dobrega," pravi sv. Avguštín. Glej sv. Frančiška, ki najde nebesa že na tem svetu, dasi je bil brez vseh svetnih dobrin, bil je pa združen z Bogom. Pogosto je vzkliknil, "Moj Bog in moje vse." Srečna duša, ki radi Boga zapusti vse, ker v njem dobi vse, kar je zapustila radi Boga.

Molitev:

O Jezus, namesto da bi me bil zapustil, kakor sem zaslužil, mi ponujaš odpuščanje in me kličeš v svojo ljubezen.

Glej me, ko se vračam k Tebi, prevzet od bolečine za hudo, ki sem ga storil. Ginjen sem, ko vidim, da me Ti še ljubiš po tolikih žalitvah, zgrešenih proti Tebi. Ti me ljubiš. Tudi jaz Te ljubim. Bolj Te ljubim kot samega sebe. Sprejmi me v svoje prijateljstvo in stori z menoj, kar Ti je všeč. Samo ne vzemi mi svoje ljubezni.

37. Ljubezen križanega Zveličarja

1. Popolnoma prav nam je ljubljeni Zveličar povedal, da je prišel na svet, da bi ga vžgal v ljubezni do Boga, in da ne želi ničesar drugega, kot da bi ta ogenj gorel v naših srcih. "Prišel sem, da ogenj vržem na zemljo, in kako želim, da bi se vnel (Luk. 12:49)!" In res, koliko srečnih duš je tako vzplamtelo pri misli na križanega Boga, da so vse zapustili in se dali samo sveti ljubezni! Kaj več bi mogel Jezus storiti, da bi nas pridobil za svojo ljubezen, kakor da je umrl v mukah na sv. križu in nam tako dokazal, kako nas ljubi. Sv. Frančišek pavelski je z občudovanjem premišljeval križanega Jezusa, pa je vzhičen od te ljubezni vzkliknil, "O ljubezen! Ljubezen! Ljubezen!"

2. Toda na žalost, kako žive ljudje v popolni pozabi na tako ljubečega Boga? Če bi najpodlejši človek, če bi suženj storil zame to, kar je storil Jezus Kristus, in pretrpel zame, kar je on pretrpel, kako bi mogel živeti, ne da bi ga ljubil? O Bog, kdo je, ki visi na križu? Tisti, ki je mene ustvaril, ta je, ki umira zame. Ta križ, to trnje, ti žebli, še bolj pa te rane kriče k meni in zahtevajo ljubezen.

3. "Naj umrjem iz ljubezni do Tebe, o Jezus, ki si umrl iz ljubezni do mene," pravi sv. Frančišek asiški. Samo dru-

gi Bog bi bil potreben, da bi umrl zanj, da bi mu primerno povrnil toliko ljubezen. Bilo bi zelo premalo, bilo bi nič, če bi vsakdo izmed nas dal tisoč življenj v povračilo za Jezusovo ljubezen. Toda Jezus je zadovoljen, ako mu damo samo srce. Vendar pa ni zadovoljen, če mu ga ne damo celega. Zato je umrl, pravi apostol, da bi imel vsa srca zase, "da gospoduje živim in mrtvim (Rim. 14:9)."

Molitev:

Moj ljubljeni Odrešenik, kako bi Te še kdaj mogel pozabiti? Kako morem ljubiti kaj drugega, ko vidim Tebe umirati v mukah na sramotnem križu zato, da bi zadostil za moje grehe? Kako se morem zavedati, da so Te moji grehi ponižali v to, pa ne umrem od žalosti pri spominu na razžaljenja, ki sem jih zagrešil proti Tebi? Jezus, pomagaj mi! Nič drugega ne želim kot Tebe. Pomagaj mi in ljubi me.

O Marija, moje upanje, pomagaj mi s svojo priprošnjo.

38. Bog hoče, da bi se vsi zveličali

1. Sv. apostol Pavel nas uči, da Bog hoče, da bi se vsi ljudje zveličali. "On hoče, da bi se vsi ljudje zveličali (1 Tim. 2:4)." In sv. Peter pravi: "Bog je potrpežljiv z vami in noče, da bi se kdo pogubil, temveč da bi se vsi spokorili (2 Pet. 3:9)." Iz tega namena je prišel Sin božji iz nebes in postal človek in preživel triintrideset let v delu in trpljenju. Slednjič je svojo Kri prelil in dal svoje življenje za naše zveličanje. Mi naj pa napravimo svoje zveličanje?

Molitev:

Ti, moj Zveličar, si preživel celo svoje življenje, da si poskrbel za moje zveli-

čanje. Zakaj sem pa jaz potrosil toliko let svojega življenja? Kakšne sadove si dobil do sedaj od mene? Zaslužil sem, da bi me bil posekal in vrgel v pekel. Toda Ti "nočeš smrti hudobnega, temveč da se hudobni vrne s svojega pota in živi (Ezek. 33:11)." Da, o Bog, vse bom zapustil in se obrnil k Tebi. Ljubim Te. In ker Te ljubim, obžalujem, da sem Te žalil. Sprejmi ta moj sklep in ne dovoli, da bi Te še kdaj zapustil.

2. Koliko so svetniki storili, da so si zagotovili večno zveličanje! Koliko plemenitašev, koliko kraljev je zapustilo svoja kraljestva in svoja posestva in se zaprli v samostane! Koliko mladih je zapustilo svojo domovino in svoje prijatelje in so prebivali v votlinah in puščavah! Koliko mučencev je dalo svoje življenje v strašnih mukah! Pa zakaj? Da bi zveličali svojo dušo. In kaj smo mi za to storili?

Molitev:

Gorje mi! Četudi vem, da je smrt bližu, pa ne mislim na njo. Ne, moj Bog, ne bom več živel oddaljen od Tebe. Kaj še odlašam? Ali hočem sedajle? Ne, moj Bog! Daj mi, pomagaj mi, da se pripravim na smrt.

3. O Bog, s kolikimi milostmi me je obdaril moj Zveličar, da bi mi omogočil, da se zveličam! Dal mi je, da sem bil rojen v naročju prave Cerkve, pogosto mi je odpustil vse moje prestopke, dajal mi je mnoga razsvetljenja v pridigah, v molitvi, pri premišljevanju, pri sv. obhajilu, pri duhovnih vajah. Tolikokrat me je klical k svoji ljubezni! Z eno besedo, koliko sredstev zveličanja mi je dajal, katerih drugim ni dal!

Molitev:

In vendar, o Bog, kdaj se bom odtrgal od posvetnega in se predal popolnoma Tebi? Glej me, o Jezus, ne bom se Ti več ustavljal. Ti si mi primoral, da Te ljubim. Želim biti ves Tvoj. Sprejmi me in ne zavrzi ljubezni grešnika, ki Te je do sedaj toliko preziral. Ljubim Te, moj Bog, moja ljubezen, moje vse, in usmili se me.

O Marija, Ti si moje upanje.



VSE Z JEZUSOM

*Živiva skupno, ljubi Jezus,
brez Tebe manjka mi moči,
s Teboj se ne bojim viharjev,
če moj čolniček vodiš Ti.*

*Moliva skupno, ljubi Jezus,
in najin poklic prodre v nebo,
če s Tabo molim, večni Oče
gotovo me uslišal bo . . .*

*Deliva delo, ljubi Jezus,
Srce je Tvoje sreče vir!
O daj nebeške mi ljubezni,
daj moji duši božji mir!*

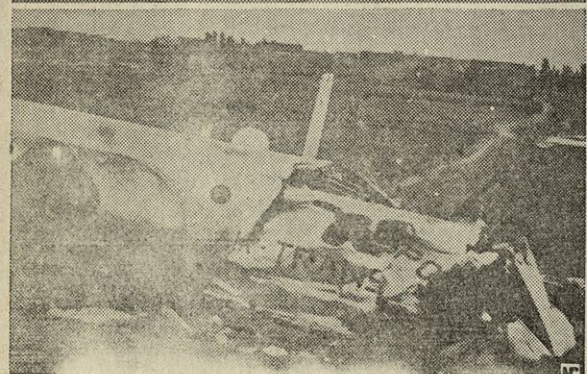
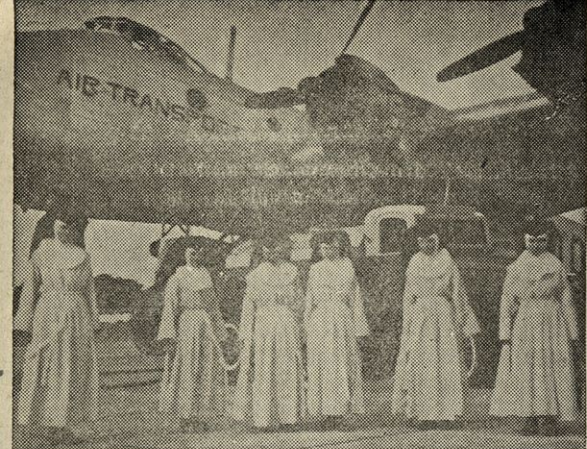
*In s Tabo si želim umreti,
s Teboj se smrti ne bojim.
Ob Tvoji roki, trikrat Sveti,
naj še v nebesa pohitim!*

*In ko omahnem v težkem boju,
bo Tvoj še zadnji moj smehljaz!
Takrat, usmiljeni moj Jezus,
dobrotno mi odkleni raj!*

Karmel na Selu

*

(Poslala Mrs. A. Rupnik, Brooklyn, N. Y.)



DRAGOCENI SPOMINKI. — Ameriški benediktinec, Fr. Ernest Ziska, iz opatije sv. Prokopa blizu Lisle, Ill., je bil na Češkem, kjer je razmere študiral. S seboj je domov prinesel relikvije pet svetnikov, ki jih ljudstvo tamle zelo časti, namreč sv. Venčeslaja, Prokopa, Janeza Nepomuka, Adalberta in Ljudmilo. Te relikvije, ki mu jih je dal praški nadškof, vidite na gornji sliki.

ČUDODELNI VENEC. — Gornja slika kaže ga zdaj ves svei občuduje, kajti na njem počivajo svežih vrtnic, s katerimi so Kraljico majnišk maha. Niti en cvetni listek še ni padel od tega kip se nahaja v cerkvi Matere božje v nekem leškem.

SMRTI UIDEJO SKORAJŠNJE ŽRTVE. — Pravijo, da je mogel le čudež rešiti 30 misijonarjev pred smrtjo, ko je njihov aeroplan v zemljo treščil blizu mesta Kunming na Kitajskem. Samo glejte spodnjo izmed dveh gornjih slik in boste vedeli, zakaj tako govorijo. Samo pilot je bil ubit. Na gornji sliki pa vidite šest redovnic, ki so bile na nesrečnem aeroplanu, in so se dale fotografirati ravno pred odhodom od Bruselja v Belgiji.

GLOBOKA VERA. — Spodaj vidite tri slike, ki so bile vzete v Pragi na Čobhajali 950. obletnico mučenštva sv. Adalberta, ki ga Čehi visoko častijo. teh slik nesejo duhovniki svete ostanke sv. Adalberta, kakor tudi sv. Venčeslava. Sliki pa pogledite, kako so češka dekleta v narodnih nošah oblečena.





NEC. — Gornja slika kaže oni Marijin kip, ki občuduje, kajti na njem počiva venec še vedno katerimi so Kraljico majniško kronali lanskega letni listek še ni padel od tega venca. Ta Marijin kerkvi Matere božje v nekem mestecu na Ang-

o bile vzete v Pragi na Češkem, ko so tam ki ga Čehi visoko častijo. Na srednji izmed Alberta, kakor tudi sv. Venčeslaja. Na desni ih nošah oblečena.



IREC FILIPINSKI DRŽAV-LJAN. — Zgoraj je nadškof O'Doherty, glava nadškofije Manila na filipinskih otokih, ki je oznanil, da bo postal filipinski državljani. Rojen je bil na Irskem.



ZLAT KRIŽ. — 777 LET STAR. — Na gornji sliki vidite bradatega nadškofa iz Indije, Mar Ivanios po imenu, ki je pred kratkim Ameriko obiskal. Bil je tudi v Beli hiši pri predsedniku Trumanu, kateremu je pokazal zlat križ, ki ga v roki drži. Ta križ je bil leta 1171 narejen.

KARDINAL JIH JE OSREČIL. — Veseli dečki, ki jih spodaj vidite, so izmed sto, ki so po dobroti kardinala Siritch-a, čikaškega nadškofa, dobili vso potrebno obleko v neki prodajalni za obleko v Chicagi, in to kot plačilo za dobro obnašanje v šoli. Dva dečka sta iz vsake izmed sto fara v čikaški nadškofiji. To vsakoletno navado je začel pokojni kardinal Mundelein pred 16 leti.



Verska brezbržnost. — Katoliška Cerkev je za to, da se njeni otroci, ki obiskujejo civilne šole, dobro podučijo v svoji veri. Ker pa civilne šole nimajo verskega poduka na svojem šolskem programu, je treba otroke izven šole podučiti.

V mestu Berlin, v državi Connecticut, je tamkajšnji mestni šolski odbor leta 1940 odstopil nekaj časa za versko vzgojo šolskih otrok v mestni višji šoli. Tega časa so se lahko posluževali protestantski ministri kakor tudi ondotni katoliški župnik.

Za en čas je ta verski program že nekako služil svojemu namenu. Katoliški otroci so bili redno in dobro podučeni v katoliški veri od svojega duhovnika.

Protestantski ministri pa so polagoma začeli popuščati svoje dolžnosti in niso svojih otrok zvesto podučevali. Ali so bili brezbržni, ali pa se jim je verska vzgoja zdelala nekoristna. Pa saj so protestanti tako zmešani glede verskih nauk, da ne morejo nič določenega učiti, kar pa lahko dela katoliška Cerkev.

Radi protestantske mlačnosti in brezbržnosti do dotičnega verskega programa je mestni šolski odbor pred nekaj meseci oznanil, da ne bo otrokom več dana priložnost za versko vzgojo med šolskim časom. Katoliški župnik je prosil, da se naj vsaj katoliškim otrokom nudi prilika za verski nauk, a prošnja so mu odbili.



P. Martin, o.f.m.

Čudeži v Rimu. — V Rimu je majhna votlina Mariji posvečena, kjer se je tekom prošlih mesecev pripetilo vsaj osem očitnih čudežnih ozdravljenj. Kraj, kjer stoji votlina, se imenuje Tre Fontane in je blizu cerkve sv. Pavla izven rimskega mestnega obzidja.

Čudežna ozdravljenja pripisujejo Materi božji, ki se je lanske spomladi v Tre Fontanu prikazala nekemu bivšemu komunističnemu delavcu in njegovim trem otrokom. Bilo je 12. aprila, 1947, ko je pri votlini eden izmed otrok Marijo videl; druga dva otroka sta k votlini pristopila in sta tudi nebeško Krajico zagledala. Štiriintridesetletni oče je videl, kako otroci kot zamaknjeni stojijo pred kipom Materne božje in je iz radovednosti bliže stopil; tedaj je tudi on Marijo videl. Govorila je Marija več kot eno uro in je napovedala mnoge čudeže, ki se bodo zgodili na kraju njenega prikazovanja. Rekla je, "Mogočne čudeže bom delala, da se spreobrnejo brezverci."

Križa niso mogli odbiti. — V Aziji je dežela, ki se imenuje Korea, kjer je precej katoličanov. Ko so komunisti prevzeli katoliško šolo v mestu Wonsanu v tej deželi, so sklenili odbiti majhen kamenit križ, ki je vrhu šolskega poslopja stal. Kmalu so trije vojaki splezali na streho, da bi s kladivi križ odbili. Vsaki vojak je nekaj časa po križu zbijal in tolkel, toda vse je bilo zastonj; križ se ni dal odbiti. Na zadnje pa so kar vse skupaj pustili.

Pozneje so komunistične oblasti zapovedale, da se naj križ s cinom pokrije, da bi pogled na križ "ne zastrupil mladini mišljenja".

Tamkajšnji katoličani so se pa samo smejali tej otročariji.

Potreba družinske molitve. — Katoliška Cerkev ni edina, ki povdarja potrebo skupne družinske molitve. Začetka tega leta je na radiu imel govor J. Edgar Hoover, vrhovni vodja znane FBI organizacije, in v tem govoru je Ameriki svetoval povratek k Bogu in vsakdanjo skupno molitev v družini.

"Ako hočemo imeti upanje za bodočnost Amerike," je rekel Hoover, "a ko hočemo imeti mir in srečo v svojih domovih, se moramo kot celoten narod k Bogu vrniti in se privaditi vsakdanji družinski molitvi. Ali je mogoče imeti notranji mir brez moralnosti? Ali je mogoče graditi domove brez Boga, ali ime-

ti sposobne starše, če ti še ne poznajo božjih nauk in tudi ne živijo po njih?

“Kar naša dežela potrebuje je to, da se zopet vpelje preprosto življenje; da se zopet vrnejo oni časi, ko je Bog imel prostor v vsaki hiši, ko so družine zjutraj vstale z molitvijo na ustnicah in dan končale s tem, da so se skupaj zbrali in se priporočili božjemu varstvu. Ko je rasel naš narod in napredoval, ko je premagal težave in preživel preobrate, niso ljudje nikdar zgubili vero v živega Boga.

“Naša generacija pa — tako se nam zdi — je prepustila, da so se vsi oni verski običaji pozabili. Zato je družinsko življenje postalo slabo in ves narod je škodo trpel. Brezbožen dom je na pesku sezidan; taki dom k sebi vabi moralen razpad in zločinstvo. Moje upanje za bodočnost Amerike se zanaša na vero v Boga, ki jo bodo zvesto vzdrževali v družinah.”

Marija obiskuje farane. — V neki vasi blizu Londona na Angleškem so v fari sv. Alojzija vpeljali nove sorte romanje, da namreč prenašajo neki kip Matere božje od hiše do hiše. Ta kip spada v angleško narodno Marijino svetišče v Walsinghamu.

Vsak dan ostane Marija v gotovi katoliški hiši, v kateri je postavljen po domače narejen oltar. Zvečer se okoli tega oltarja zbere družina, kakor tudi nekateri so-

rodniki in sosedje, in pobožno moli rožni venec, ki ga vodi duhovnik. Pozneje ta duhovnik hišo blagoslovi.

Katoličani v dotični fari se tako zelo zanimajo za to Marijino romanje ali obiskovanje, da ima Marija po njihovih hišah tako rekoč rezervacije za kar več tednov naprej.

Ko bo konec romanja, bodo prinesli Marijin kip nazaj domov v Walsingham svetišče, kjer bo posebna zaključna slovesnost Mariji na čast. Kardinal Griffin, nadškof v Westminsteru, je že obljubil, da bo pridigal za to slovesnost.

Španski mučenci. — Ko se je pred več kot desetimi leti v Španiji vršila kruta civilna vojna, je bilo veliko katoličanov umorjenih po komunistih. Tile katoličani so dali svoje življenje za vero v Kristusa.

Z največjim sovraštvom pa so komunisti divjali po katoliških duhovnikih, redovnikih in redovnicah. Pred kratkim so v španski škofiji Tortosi ustanovili proces za beatifikacijo tridesetih duhovnikov, ki so bili žrtve komunistov.

Čudežne vrtnice. — Na Angleškem v mestu Stockport je v ondotni katoliški cerkvi Marijin kip, na katerem počiva venec sestavljen iz rumenih vrtnic, ki so še danes tako sveže, kot so bile na prvo nedeljo lanskega maja, ko je bila Marija s tem vencem kronana. O tem

smo poročali v lanski novemberski številki.

Do sedaj je že več kot osemdesettisoč ljudi iz Angleškega in Irskega prišlo gledat Marijin kip s čudodelnim vencem. Iz mnogih krajev sveta pa ljudje pišejo župniku, naj jim pošlje le en cveten list od tega venca, ako namerava enkrat pozneje posamezne liste porazdeliti. Tega pa župnik nikakor ne namerava. Do sedaj še ni niti eden cveten list od venca padel.

Najstarejši zvon. — V mestu Santa Fe v državi New Mexico imajo baje najstarejši zvon v Združenih državah. Ta zvon visi v stolpu misijonske cerkve San Miguel (sv. Mihael). Slišal se je po radiu zadnji sveti večer. Vlit je bil v Španiji 9. avgusta leta 1356.

Družine v Ameriki

Predlanskim je bilo približno 38,175,000 družin v Ameriki. Letos jih bo okoli 40,000,000 — torej skoraj dva milijona več. Navadno bi to število rastle samo za en milijon.

Koncem prihodnjega leta bo število zopet normalno. Od leta 1950 naprej bo pa najbrž samo 400,000 novih družin vsako leto.

Ti si vir miru; kogar žeja, ga žeja po Tebi. Jaz pa Te iščem po dolgih ovinkih. —
P. Verlaine

CESARJEVA DRAHMA

Duhovna igra v enem dejanju

(Priredil dr. Ivo Česnik)

OSEBE:

Heraklij, grški cesar,
Aleksander, njegov piletni služabnik,
Brat Ancil,
Brat Bazilij,
Prior Gregorij.

Godi se okrog l. 625 po Kr. v samostanu blizu Carigrada.

Grški cesar Heraklij je vladal od l. 611 do 641 po Kr. Bil je sin egiptovskega cesarskega namestnika in naslednik trinoškega cesarja Fokasa, ki je dal umoriti l. 602 svojega prednika Mavricija in njegovih šest otrok ter vladal nasilno in zvijačno osem let. Ko je Heraklij prispel z mornarico pred Carigrad, ga je vse ljudstvo z radostjo pozdravljalo. Dolgo, skrito sovraštvo in maščevalnost sta se polastila razdivjano množico, ki je Fokasu strgala cesarsko obleko, ga tirala pred sodišče na trg, vrgla na tla, mu odsekala ud za udom, nazadnje glavo, jih nataknila na sulice in nosila po mestu. Heraklija so oklicali za cesarja, in patriarh ga je kronal.

Zgodovina šteje Heraklija med redke dobre grške cesarje. Častno je vodil državno krmilo skozi trideset let, čeravno ni imel vedno sreče. Perzijski kralj Kozroj je zavojeval Sirijo in Palestino. L. 614 je zavzel Jeruzalem in dal pomoriti večino duhovnikov, menihov in redovnic, oplenil in zažgal cerkev sv. groba in odvedel prebivalstvo v verigah v suženjstvo. Patriarha Caharijo in v sukno zadelani in zapeča-

teni sv. križ je odpeljal grozoviti zmagalec s seboj. Nato je podjarmil Mezopotamijo, Malo Azijo in zasadil svojo zastavo na Kalcedonu nasproti Carigradu. Leta in leta je moral Heraklij iz svojega dvora gledati perzijsko taborišče. Kozroj je zahteval od njega, da se odpove krščanstvu, kar je odločno zavrnil. Plačeval je pa 1000 zlatih in 1000 srebrnih talentov, 1000 suženj, 1000 svilenih oblek in 1000 konj letnega davka. Dvanajst let je to trajalo.

Nato se je pa Heraklij dvignil z vojsko nad Kozroja in ga v več bitkah zmagal in polagoma osvobodil zavzete pokrajine in rešil sv. križ, katerega je iz Perzije prinesel nazaj patriarh Caharija. Heraklij je romal v sveto deželo in v Jeruzalemu odložil cesarska znamenja in obleko in v ponižen spomin na zadnjo Odrešenikovo pot nesel sv. križ na svojih ramah po mestu in ga postavil na njegovo staro častljivo mesto v cerkvi na Golgoti. V spomin na ta dogodek iz l. 629 po Kr. praznujemo 14. sept. vsako leto povišanje sv. križa.

Proti koncu cesarjevega življenja so Arabci zasedli Malo Azijo. Tudi Palestina je prišla v mohamedansko oblast. Vzhodni kristjani so pa živeli v prepirih, ali sta v Kristusu dve ali samo ena volja. Krivoverški monoteliti, med njimi carigrajski patriarh Sergej so z vso vnemo učili, da ima Kristus le eno voljo. Zase je pridobil tudi Heraklija, da je izdal odlok, s katerih je proklel vse, ki so drugače verovali in učili. Ko so Arabci zavzeli glavno mesto Egipta in drugo mesto grškega cesarstva Aleksandrijo, ga je to tako potrla, da je kmalu potem umrl.

* * *

POZOR!

Baragova povest, S KRIŽEM IN SIDROM, ta mesec izpade radi boleznini prevajalca.

Prizorišče: Skromna samostanski sobica s preprosto posteljo, mizico — na njej oljnata luč — klečalnikom, razpelom v kotu, stolom, na steni sliko evangeljske žene, ki

drži v desnici visoko najdeno drahmo, v levisi prižgano svetilko, križastim oknom z zaveso, na desno v ozadju vrata na hodnik.

1. prizor

Heraklij, Aleksander, prior Gregorij, brat Bazilij.

Gregorij: Dobrodošla gospoda pod našo samostansko streho! Prosim, sprejmita skromno večerjo z dobrohotnim srcem. (Brat Bazilij postavi na mizo prigrizek in vrč vina.) Gospod blagoslovi! Želim vama miren počitek! Angel Gospodov naj vaju varuje!

Heraklij (v preprosti vojaški obleki in dolgem plašču): Pristrčna hvala za gostoljubnost! Enako želiva tudi midva sladko, lahko noč. In Gospod naj Vam povrne, pater prior.

Gregorij in Bazilij: Hvaljen bodi Jezus Kristus! (Odideta.)

Heraklij in Aleksander: Na veke, amen!

2. prizor

Heraklij in Aleksander

Aleksander (v dolgem, preprostem plašču): Veličanstvo, tudi jaz se poslavljem. Zaupali ste mi, da hočete prebiti noč nepoznani v samostanu, razmišljati daleč od dvora in se odločiti za važno dejanje.

Heraklij: Težki in resni časi so. Perzijski kralj že 12 let tlači moje maloazijske pokrajine in Egipt. Strahotni letni davek moram mu plačevati. Jeruzalemski patriarh Caharija vzdihuje v suženjstvu v Katezifontu. Sv. križ je Kozroj uplenil. Vse to me boli. Srce mi stiskata žalost in maščevalna jeza, a ne morem se odločiti za boj. Nocoj se hočem v samoti posvetovati sam s seboj. Aleksander, pojdi počivat.

Aleksander (se pokloni): Gospod vajnih trum naj Vam vdahne pravo misel. Lahko noč! (Odide.)

Heraklij: Lahko noč!

3. prizor

Heraklij sam

Heraklij: Gre k mizici, pije iz vrča vino, večerjo nalahno odrine, sleče plašč in jopič in ga položi na stol, odgrne zaveso pri oknu, da sije v sobo mesečina in razsvetljuje slike na steni, ugasne oljnato luč, sezuje škornje, se pokriža, sede na posteljo in opazuje nekaj časa sliko evangeljske žene, nato leže in kmalu zaspi.

4. prizor

Heraklij in Ancil

Ancil (menih s kapuco čez glavo, asketske nizke postave, lahko odpre in zapre vrata, nese s temno ruto pokrito košaro v desnici, pride drsajočih korakov k Heraklijevi postelji, poklekne, odloži košaro na tla, se prekriža in drži roke na prsih): Mir Vam bodi, cesar Heraklij!

Heraklij (odpre oči, gleda začudeno in sede na postelji): Kdo si?

Ancil (s tihim glasom): Božji služabnik. Pravijo mi brat Ancil. Prinesel sem Vam, kar rabite za pot.

IZ LITURGIJE VELIKEGA PETKA

*Zvesti križ, med vsemi lesi,
plemenito najbolj si drevo.
Ni lesa, ki rasel, cvetel,
sad poganjal bi tako.
Sladki les, ti sladke žeblje,
sladko breme nosiš ti.
Jezik moj, opevaj zmago,
slavno in prečudežno.
Zmagoslavno pesem križu,
zmage znamenju zapoj.
In povej, kako Zveličar
darovan je zmagal smrt.*

Prevedel dr. I. Česnik

Heraklij: Kar rabim, ima moj sluga v torbi.

Ancil (se nasmehne): To so trenutne minljive reči. V svoji košari imam neminljive stvari. Te Vam hočem dati. (Odgrne košaro in vzame iz nje lončeno posodo in jo ponudi cesarju). V tej posodi je jed, ki se nudi slehernemu človeku. Vsakdo jo poželi. Tudi Vi, cesar Heraklij, tudi Vi.

Heraklij: Ti veš, kdo sem! Pa mi ponujaš jed v lončeni posodi?

Ancil (z nasmehom): Cesar Heraklij, jaz Vam je ne ponujam. Drugi so Vam jo ponudili in Vi ste jo sprejeli in plačali.

Heraklij: Ne razumem te, Ancil.

Ancil: To je leča, s katero je Jakob kupil od svojega lačnega brata Ezava pravico prvorojenstva. Neštetokrat ponujajo ljudje skledo leče, neštetokrat prodajajo ljudje zanjo najsvetejše pravice. Skleda se nikdar ne izprazni. Stoji na lepi kmečki mizi in ob revnem siromakovem ognjišču. Satan postavlja skledo pred slehernega človeka in ga vabi, naj se nasiti leče in ne hrepeni po skrivnostnem kruhu.

Heraklij (začuden): Ne razumem te, Ancil, kaj govoriš o posodi, ki jo držiš v rokah in kažeš.

Ancil (šepetaje): Morda se Vam je zdelo, da ste prejeli krono, dobili in jedli ste pa lečo. Vaše krone se je držala kri. Zdelo se Vam je, da ste oddajali častne in dostojanstvene službe, a ste dali le lečo.

Heraklij (strastno): Molči, Ancil! Molči, sicer se izpozabim.

Ancil (mirno): Ali morda ne veste, kaj je pravica prvorojenstva? To je pravica božjega otroštva.

Heraklij: Kaj imaš še v košari?

Ancil (postavi posodo na tla in vzame iz košare dve srebrni kadilnici, jih za vihti na dolgih verižicah in se smehlja): Ali poznate te kadilnice?

Heraklij: Kako naj jih poznam?

Ancil: To sta kadilnici Aronovih sinov Nadaba in Abije, ki sta prinesla Gospo-

du tuj ogenj v dar. Ali veste, cesar Heraklij, kaj je tuj ogenj? Bog je zapovedal, kako mu je treba darovati. Nadab in Abija sta mislila, da lahko delata po lastni volji. Radi tega sta umrla. Satan pa je shranil kadilnici, da človek daruje kadilo maliku-človeku. Ljudi slepi, da častijo bližnjega kot malika, ali da jih bližnji časti. Satan vihti kadilnici pred slehernim zemljanom, tudi pred vami, cesar Heraklij, tudi pred vami.

Heraklij (jezno): Predrzen si, Ancil, da si upaš tako govoriti! Kaj je še v košari? Povej!

Ancil (postavi kadilnici na tla in dvigne iz košare skledo, napolnjeno s kalno vodo in jo kaže Herakliju, smeje): Voda v skledi ni čista. V njej si je umivalo mnogo ljudi roke in posnemalo Poncija Pilata. Deželni poglavar je že davno mrtev — vzel si je sam življenje — njegova skleda pa gre iz roke v roke. Satan se neprestano laže ljudem, da operejo vsako krivdo, če si umijejo roke. Mnogi mislijo, da se z vljudno kretnjo otresejo vsake odgovornosti. Vsakemu človeku ponudi Satan Pilatovo skledo. Tudi Vam, cesar Heraklij, tudi Vam! (Mesečina pobledeva v sobi.)

Heraklij (Molči nekaj časa, z roko se prime za glavo, jo skloni, kot bi razmišljal, nato jo dvigne): Ali je še kaj v košari?

Ancil: Nekaj zelo pogubnega, cesar se ne dotaknem. Poglejte! (Dvigne košaro.)

Heraklij (Pogleda vanjo, se zdrzne in zgrozi).

Ancil (šepetaje): Ali je ne poznate, cesar Heraklij, ali je ne poznate?

Heraklij (se pomišlja in se mu pozna, da trpi težko muko): Ne vem.

Ancil (žalostno): To je vrv, na kateri se je obesil Juda Išarijot. Satan jo ponuja premnogim. K sreči jih poseže malo po njej in marsikdo jo vrže proč. To je najstrašnejša skušnjava. Satan ved-

no znova poskuša, obljublja, vabi, nastavlja zanke, lovi in ponuja. Tudi Vam, cesar Heraklij, tudi Vam.

Heraklij (mrmrljaje): Tudi meni.

Ancil: Pilat kaže, kako Satan omreži človeka. Ura, ki bi mu lahko prinesla milost in srečo, mu je postala pogubna. Za lečo ljudske naklonjenosti je žrtvoval Pravičnega. S tujim ognjem v kadalnici je počastil malika Tiberija. Nato je pa hotel odvrniti odgovornost od sebe in si umil roke v skledi in naposled mu je ostala le Judova vrv za dozdevno rešitev. Le korak je od leče do kadalnice in skledice za umivanje in od te do —

Heraklij: Molči!

Ancil (odločno): Za lečo krone ste žrtvovali plemenitost svoje duše. Kri prednikov se drži Vaših rok. Oboževati ste se dali s kadalnicami in umivali ste si leta in leta roke kakor Pilat. Toda znebiti se niste mogli Fokasove krvi in odgovornosti za toliko let svojega vladanja. Izgubili ste pokrajino za pokrajino. Sveti Kristusov križ je prišel v Kozrojeve roke in leži v perzijski prestolnici. In zapeljivci Vas hočejo pregovoriti, da se odpoveste krščanstvu. Vam bo potem ostala le Judova vrv.

Heraklij (zamolklo): Silno trdo govoriš, Ancil. Nikdar si ni upal nihče z menoj tako govoriti. Ali se nič ne bojiš moje oblasti?

Ancil (se smeji) Služabnik božji se boji le Boga.

Heraklij (mileje): Gola strašila si mi kazal! Ali nisi prinesel s seboj nikakega prijateljskega daru? Ali nimaš zame vesele in tolažilne besede?

Ancil (spravi v košaro vse predmete s tal in jo pokrije z ruto): Milost in veselje sta že tu. (Vsa soba je temna, le slika evangeljske žene se blešči v svetlobi.) Poglej sliko! Evangeljska žena z drahmo! Kako se veseli, da jo je našla. Vsakdo zgubi v svojem življenju

drahmo, vsakdo jo mora iskati. Zgubi jo tudi v temi. Najde jo le z lastno svetilko. Če gre kupit olja k branjevcu, zamudi preveč časa.

Heraklij: Povej mi, kaj je drahma, Ancil, prosim te, povej mi!

Ancil (smehljaje): Zgubljena, iskana in najdena stvar! Ljudje morajo iskati svojo zgubljeno drahmo, a morajo biti tudi sami drahma, ki jo lahko najdeš. In za ta dar naj prosijo Vsemogočnega. Vsi ljudje naj ga prosijo. Tudi Vi, cesar Heraklij, tudi Vi!

Heraklij: Prav imaš, Ancil. Tudi jaz. (Z desnico si pogladi čelo, kot bi razmišljaj, stokajoče): Če otmem sv. Kristusov križ iz Perzije in ga nesem v cerkev na Golgoti, ali sem našel svojo drahmo? Govori, Ancil!

Ancil: Da, našli ste jo! (Pritrdi z glavo, naglo vstane in s košaro odide skozi vrata.)

Heraklij (gre ponovno z desnico preko čela in leže. Polagoma se zdani.)

5. prizor

Heraklij (se prebudi, ko vstopi Aleksander): Ali je že pozno?

Aleksander: Dani se. Krasno jutro vstaja in morje blesti v prvih sončnih žarkih.

Heraklij (vstane naglo; Aleksander mu pomaga pri napravljanju, nato stopi k oknu): Zares, prelepo jutro! Modro nebo in cvetoča polja in vrtovi ob morskem obali. Vse je polno božje dobrote, Aleksander.

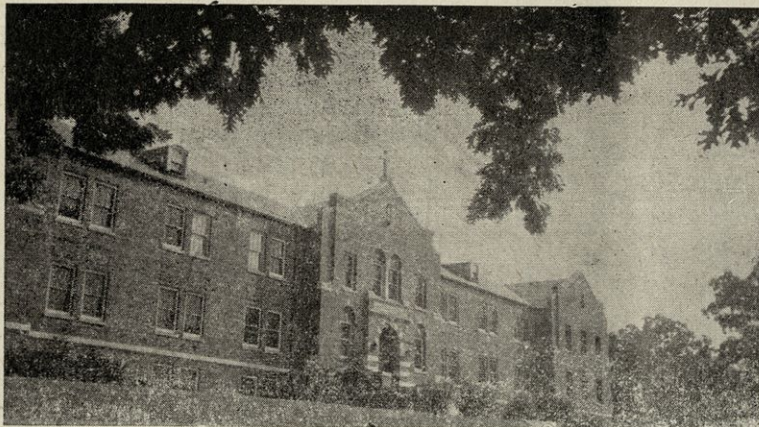
Aleksander: Ali ste dobro počili, Veličanstvo?

Heraklij: Dobro, Aleksander! Ponoči sem se posvetoval sam s seboj in se odločil, da rešim Malo Azijo neverniškega jarma in otmem sv. križ.

Aleksander: Bog blagoslovi Vaš sklep!

Heraklij: Zvesto hočem varovati drago svetinjo — sv. križ, čimprej ga vzamem poganom. Vse zgubljeno najdeš, če iščeš z gorečo svetilko!

(Zastor pade)



Kakor ste brali v januar-
ski številki, ali ste pa starej-
ši naročniki itak vedeli, je
list Ave Maria prvič izšel
marca meseca leta 1909. To-
rej se spodobi, da ta mesec
opomnimo na to, ker je le-
tošnji letnik štirideseti v živ-
ljenju Ave Marije. In če je
kdo izmed vas, ki hoče biti
čisto natančen, bo rekel, da
se prav za prav šele ta mesec
začenja štirideseto leto lista.
Pa saj ima prav, samo da ni-
ma to velikega pomena, ker
se vsak letnik začenja z ja-
nuarsko številko.

Samo ne pozabite na ta
jubilejni letnik, ki ga letos
obhaja vaš priljubljeni Ma-

rijin list, in trudite se, da bo-
ste dobili nove naročnike, s
katerimi se bo podaljšalo
življenje lista. Novi naročni-
ki se gotovo lahko dobijo,
saj jih še zmerom dobivamo.

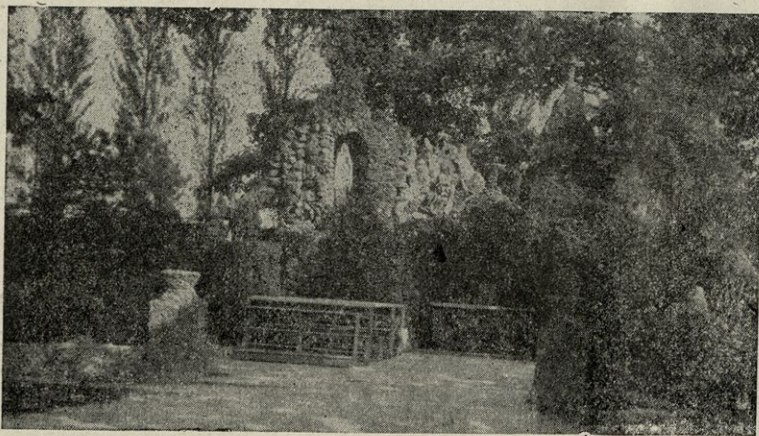
Ni nikakor prezgodaj go-
voriti o romanjih, ki so na
načrtu za prihodnje poletje.

Če Bog da, bo prišla sku-
pina romarjev iz dalnjega
zapada, namreč iz Pueblo,
Colo. Mrs. Frances Volk
navdušuje rojake in rojaki-
nje v Pueblo in okolici, da bi
poleti prišli na božjo pot v
Lemont. Saj je že lansko le-
to v julijski številki imela
pismo, v katerem je sproži-
la misel na romanje. V tej
marčevi številki ima zopet
pismo in sicer na Zapečku.
Le berite ga, Slovenci v Pue-
blo in okolici.

Ženska zveza je že urad-
no sporočila, da misli priti
sem na svoje letno romanje
25. julija.

Glede vseh romanj bi pa
radi opozorili vse one orga-
nizacije ali društva, ki na-
meravajo priti poleti na bo-
žjo pot v Lemont, da naj
nam takoj sporočijo, da ne
bo pozneje kakšnega nespo-
razuma. Pišite čimprej na
lemontskega predstojnika,
namreč na: Father Andrew
Svete, o.f.m., St. Mary's Se-
minary, Lemont, Ill. Prosi-
mo, vzemite si to na znanje,
ker je važno, da Father An-
drej ve, kdaj pridete.

Trije izmed naših bratov
tretjerednikov so 2. febru-
arja delali obljube v tretjem
redu. Imena teh so: brat Ti-



motej Daničič, doma iz fare sv. Lovrenca v Clevelandu; brat Paschal Tomazin, iz fare Marijinega vnebovzeta v Clevelandu; in brat Ignacij Gracer, iz Pittsburga, Pa. Po gotovem času bodo ti trije sprejeti v novicijat za brate lajike.

Obljube so bratje delali po sv. maši, ki jo je daroval preč. oče komisar, Father Benedikt. Pri obredih je asistiral Father Andrej.

Father Rafael Stražišar ni več tukaj med nami v Lemontu, ker ga je sveta pokorščina prestavila v Johnstown, Pa., kjer bo služil kot pomožni župnik pri cerkvi sv. Terezije.

Obenem pa je v Lemont prišel Father Charles Medic, katerega mesto je v Johnstownu prevzel Father Rafael. Kakor je mnogim znano, je Father Charles mlajši brat od našega Fathra Alojzija. On je zdaj član samostanskega svetovalnega odbora.

Približno tri tedne so se pri nas v Lemontu mudili trije frančiškani iz starega kraja, ki so bili na poti v kitajske misijone. Dva sta bila iz Tirolskega, tretji pa, p. Rudolf Pifko, je bil Slovenec.

Pri nas so se misijonarji kar popolnoma udomačili in so bili vedno veselega lica in dobre volje. Jasno je bilo, da jim je bil všeč ta kraj, kjer so uživali počitek in odidih na dolgi poti.

Za nas pa je bila seveda



Poglejte, kako priden je naš Father Alojzij Medic. Pakete pripravlja za slovenske begunce v starem kraju.

velika čast, da so med nami prebivali Gospodovi apostoli, ki jih čakajo velike žrtve na misijonskem polju.

Lemontski tišlar, Mr. Frank Kobal, obhaja svoj 79. rojstni dan na 28. marca, ko bo ravno letos velika noč. Kljub svoji visoki starosti

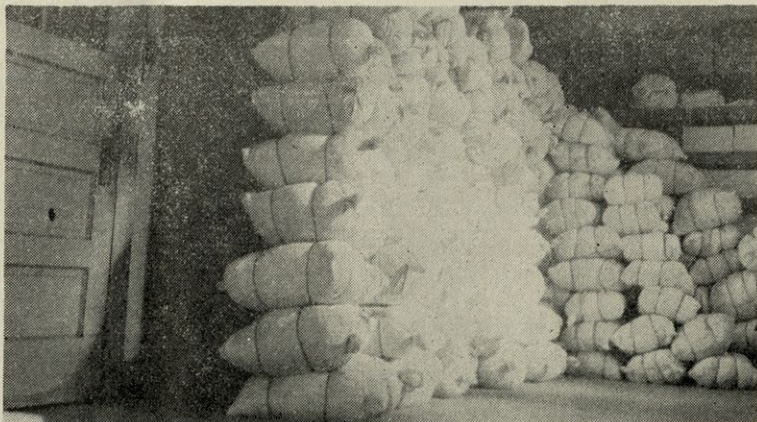
dela stric Kobal še vedno težko in marljivo, kakor da bi bil še mlad fant. Zgodaj vsako jutro je že na delu; preden mi odfruštkamo, je že on pri svoji električni žagi ali pa s kladivom nekaj nabija.

Zadnje mesece je Mr. Kobal zelo zaposlen s "kosni" ali kabineti, ki jih dela za posamezne sobe, tako da bo bratje in očetje imeli dovolj prostora za svoje knjige in druge stvari.

Ob njegovem rojstnem dnevu prosimo Boga, naj Mr. Kobalu preobilno poplača za vse, kar je nam storil; sami mu sicer ne moremo dovolj poplačati.

Iz Rima je bil pred nekaj meseci pisal vam znani Father Hugo Bren, o.f.m., in je izrazil svoje začudenje nad Mr. Kobalem, o katerem je v Ave Mariji bral, da še vedno tukaj dela.

Pisal je Father Hugo: "Kaj pa vaš tišlar, Mr. Kobal? Ta nas je pa vse skupaj



Tu vidite velik kup paketov, ki jih je Father Alojzij za begunce pripravil. Sonce je malo premočno zasijalo skozi okno, ko je bila slika vzeta, pa se vseeno vidi, kako veliko paketov je v kupu.

na laž postavil. Včasih smo kar z dogmatično gotovostjo trdili, da . . . kvečjemu zlat jubilej še obhaja, če je bil obenem tudi dober jedec, drugače še tega ne. Sicer sem pa jaz tudi njega za nos potegnil, ko sem mu naročal, kako trugo naj mi napravi.”

Obenem je Father Hugo dodal, da je brat Antonin gotovo že prav do kolen svoje noge znučal, ko že toliko let po Ameriki laufa kot zastopnik Ave Marije. Brat Antonin pa je odgovoril, da se mu je doslej samo še ena noga do kolena znučala, druga pa je še cela.

Zlatomašnik Father John, lemontski čebelar, bo 25. marca obhajal 52. obletnico svojega mašniškega posvečenja. To pa omenimo zato, da se popravi napaka, ki se je v januarski številki na Zapeček vtihotapila. Nekdo je namreč v pismu pisal, da je bil Father John v mašni-

ka posvečen 26. septembra. Father John je bil posvečen 25. marca leta 1896.

Drugi teden v mesecu februarju je preč. Father Benedikt, lemontski komisar, pridigal za štiridesetno pobožnost v cerkvi sv. Terezije v Johnstownu, Pa., kjer je župnik Father Avguštin Svete.

Naš glavni misijonar, Father Alojzij Medic, gre zopet na misijonsko pot in to rajžo jo zavije v daljnji zapad. V mestu Rock Springs, Wyoming bo od 3. do 10. marca vodil slovenski sveti misijon v ondotni slovenski cerkvi, kjer je župnik Father Albin Gnidovec. Nato bo Father Alojzij tam ostal še za štiridesetno pobožnost, ki se bo 12. marca začela.

Med obiskovalci je bila tukaj mati brata Roberta, ki je vedno priden delavec v

Ave Maria ofisu. Mrs. Hočevar je prišla v Illinois za sejo KSKJ., ki se je v Jolietu vršila; ona spada v nadzorni odbor Jednote. Doma je iz Euclida, Ohio.

Nekaj ur je bil pri nas tudi kanonik Father Oman, župnik pri sv. Lovrencu v Clevelandu. Bil je na poti v Joliet, kjer je Liga sejo imela.

Ta mesec gremo prav do vrha kupa s svojimi čestitkami, ker svoj god obhaja preč. Father Benedikt, naš vrhovni poglavar, in sicer na 21. marca.

Zraven njega obhajajo svoje godove tudi sledeči: Father Kazimir Zakrajšek (4. marca), ustanovitelj tega lista; brat Viktorijan (23.), oskrbnik naših kokoši; in Father John Ferlin (28.), zlatomašnik in starosta lemontskega komisarijata.

—Samostanski firbec



VESELO ALELUJO

*voščimo vsem naročnikom, zastopnikom
in zapečkarjem lista Ave Maria, in vsem
dobrotnikom, sorodnikom in prijateljem.*

SLOVENSKI FRANČIŠKANI

pri Mariji Pomagaj v Lemontu



EUCLID, O. — Piše **Mary Gombach**: Častiti očetje frančiškani! Najlepša Vam hvala za poslani Koledar, kateri je prav zanimiv, posebno za nas, ki smo rojeni v stari domovini, in nas spominja na naša detinska leta, preživela v naši dragi in sedaj tako žalostni Sloveniji. Naj Vas Bog blagoslovi za Vaša tako vzvišena in dobra dela za sveto vero in za narod sploh. Da bi še dolgo let delovali in pisali v našem nam priljubljenem slovenskem jeziku. Želim, da bi še mnogo naših slovenskih mladeničev veličastno zapelo glorio na ameriških Brezjah.

Naročnina je že potekla, pa upam, da bo prišel brat Antonin, kateri je povsod dobro došel.

Kako bi rada kaj prispevala za dobrobit v Lemont, pa žalibog imam moža bolanega že 10 let in brez zaslužka. Res, nas otroci podpirajo, vendar je vse drugače, ako mož dela. Kadar pride brat Antonin, mu lahko dopovem, ker je tako arzumen in prijazen. Da bi še dolgo let potoval in da bi imel obilno uspeha!

HIBBING, MINN. — Piše **Frances Shega**: Častiti fatri! Naznamim Vam, da sem prejela Koledar. Je res lepo branje noter. Sem ga že vsega prebrala, zdaj pa ga je še mož začel.

PUEBLO, COLO. — Piše **Frances Žnidaršič**: Prečastiti očetje frančiškani! Vam dam vedeti, da sem prejela med, katerega ste mi poslali. Sem bila jako iznenadena, ker kaj takega si nisem bila v nadi, da bi

bila tako srečna, da bi dobila toliko medu na enkrat. Se Vam prav lepo in srčno zahvalim vsem, posebno pa fader Žanu. Naj Vas ljuba Marija Pomagaj blagoslovi vse, posebno fader Žana, da ne bi čebelice zgubile svojega tako dobrega gospodarja.

OTTAWA, ILL. — Piše **M. Madic**: Častiti Father sv. Frančiška! Vam dam vedeti, da sem dobila med od Vas, in jaz nimam in ne morem dobiti besede dosti Vam hvaležne, ki ste tako dobri, da ste mi poslali za praznike. Tisočera Vam hvala in mili Bog naj Vam stotero poplača za Vaš trud. Posebno lepa hvala Fathru Johan Ferlinu. Bog jih živi še mnogo let za naprej.

PUEBLO, COLO. — Piše **Mrs. F. Volk**: Častiti očetje frančiškani! Že precej časa se pripravljam napisati spet malo za Vaš priljubljeni list, ker ga prav rada berem in je jako zanimiv. Saj ga že berem od začetka. Samo oči so mi začele pešati, da ne morem več tako brati, kot sem poprej.

Ker sem zadnjič pisala o romanju v Lemont, pa 10 jih je že moje misli in 2 so tudi pa iz Canon City. Kadar se bliža poleten čas, pa še marsikatera žena misli, "Jaz bom pa letos šla tam," in druga spet, "Prav jaz bom šla pa tam," in tako naprej.

Jaz pa tako mislim, če se zmenimo, pa bi šle več. Če bi bilo več nas, lepše je potovanje, in to bi bilo nekaj lepega. In seveda gremo vse težko enkrat. Je z delom obložena vsaka in daleč je in zraven smo pa že vse v letih. In zato je pa za nas največ ta

prva in ta zadnja prilika zdaj. Zato pa le recimo, "V Lemont bom pa še šla, če Bog da." Vem, da žal ne bo nobeni, ker bo šla. Pa veste, ženske, čas gre tako hitro naprej, da bo glih zdaj spet eno leto šlo v neskončno večnost, in bomo nastopili novo leto. Pa upam, da se bo katera oglasila.

Kaj mislite o tem? Zdaj pa bodite vse lepo pozdravljene. In katera misli, naj se oglasi meni ali pa Mrs. Mary Kolbezen, 1048 So. Santa Fe Ave., Pueblo, Colo. Moj adres je: 1120 Bohmen Ave., Pueblo, Colo.

MOON RUN, PA. — Piše **Antonija Možina**: Prečastiti gospodje! Zelo sem se razveselila Koledarja. Ravno sem mislila poslati, pa ste mi ga poslali. Hvala, ker mi zaupate. Zelo je zanimiv in še ker je popisano iz Preserske fare. So prečastiti gospod Kazimir Zakrajšek tako zelo zanimivo popisali. Bila sem res vesela letošnjega kakor lanskega Koledarja.

Ko popisujejo življenje njih pokojnih staršev in vse kakor je bilo, je zares ravno tako, ker jaz poznam njih obitelj. In zato me tako zanima. Bili so res dobri starši in

vsi ostali ravno tako. Bog jih ohrani še mnoga leta, da bi nam še večkrat kaj napisali v krasnem listu Ave Maria, katerega so ustanovili

SARTELL, MINN — Piše **John Burgstaler**: Cenjeni očetje frančiškani! Vam pošiljam denar za novo naročnico: Mrs. Agnes Hlebain, Rice, Minn. Je bila vesela, ko ste ji poslali eden tisk Ave Maria. Pravi, da je zelo lep. Pravi, da so imeli že njeni starši list Ave Maria, sedaj ga pa ona hoče imeti.

CLEVELAND, O. — Piše **Frances Kriznik**: Cenjeno uredništvo Ave Maria! Prejela sem Koledar Ave Maria. Zelo lepe povesti so, da se kar jokam, kadar čitam. Vreden je še večje svote kot dolar. Prav lepa hvala.

Obenem se Vam zahvalim tudi za med, ki sem ga dobila dve kangljici. Takega pa res nisem še v Ameriki pokusila. Ta je pravi od čebelic med.

Bog Vas vseh skupaj blagoslovi. Naj Vam da moč v Vašem težkem poklicu. Hvala lepa za vse.

GOWANDA, N. Y. — Piše **Mrs. Francis Voncina**: Spoštovan urednik! Prvič se zahvalim za Koledar in za Ave Maria, ker jih tako redno dobivam. Rada berem, ker so res podučljivi. Včasih kar dvakrat preberem, tako se mi dopade.

CLEVELAND, O. — Piše **Mary Barle**: Spoštovani očetje frančiškani! Sem vesela, da ste mi poslali Koledar. Najprvo sem prebrala spoštovanega fader Baznika dopis in vse je lepo notri.

ELY, MINN. — Piše **Frances Skubic**: Častiti očetje frančiškani! Sprejela sem Koledar Ave Maria, ki ste ga mi poslali. Se Vam prav lepo zahvalim, ker je res lep in vse skozi zanimiv. Tudi Ave Marija je tako lepa za brati, da ima tako bogato vsebino. Da bom pa naredila vse bolj kratko, bom pohvalila vse kar vsebuje, od prve do zadnje strani. Zato želim, da bi bil ta nabožni list v vsaki slovenski hiši, in pa da bi dobil veliko novih naročnikov za novo leto.

PET-DOLARSKI KLUB

za one, ki darujejo pet dolarjev,
ali več za

Baragov Romarski Dom

Pretekli mesec so se pridružili temu klubu sledeči:

THERESA LUŽAR, Indianapolis, Ind.
 MRS. FRANK SIMONELIČ, Chicago, Ill.
 JOSEPHINE BERGLES, Pueblo, Colo.
 ZVEZA OLTARNIH DRUŠTEV, Cleveland
 MARGARET PANIAN, Joliet, Ill.
 ELEANOR J. JENKO, Bulger, Pa.
 ROSE CIC, Pittsburgh, Pa.
 METHOD SHIRCEL, Sheboygan, Wis.
 JOSEPH MIHELICH, Hines, Ill.
 DOROTHY FERRA, Cleveland, O.
 JOSEPHINE GRDINA, Cleveland, O.
 ANNA SKRINAR, Eveleth, Minn.
 PETER AUZER, Martinez, Calif.

Prosim, očetje, ako imate še kakšno knjižico iz življenjepisa od Father Baraga, da bi mi jo poslali, ker tako z veseljem čitam od njegovega življenja, ki ga priobčujejo Rev. Father B. Ambrožich v Ave Mariji. Bog daj, da bi bili Father Baraga kaj kmalu blaženim prišteti.

(Ako še kdo drug hoče imeti ono knjižico o škofu Baragi, le naj nam piše. Ni treba nobenega denarja, samo če hočete kakšno znamko priložiti za poštnino. Precej teh knjižic imamo v zalogi. — Uprava.)

SAN FRANCISCO, CALIF. — Piše **Jacob Cesar**: Častiti Franciscan Fathers! posebno pa Father Ferlin, ki ste mi poslali med glih v pravem času. Jaz in moja hči smo imeli jako velik prehlad, ko je prišel med k nam. Jako sem bil iznenaden te velike dobrote in smo si vele pomagali z Vašim in zdaj našim medom. To je res dober medecin za prehlad.

MOUNTAIN IRON, MINN. — Piše **Apolonija Buria**: Cenjeni očetje frančiškani! Ave Maria Koledar je zelo zanimiv, posebno resnična povest "Oče gre v Ameriko", ker me spominja na stari kraj. Samo ta povest je vredna en dolar, koliko je še drugih zanimivih povesti! Da bi ga vsaka slovenska družina imela v hiši!

NO. CHICAGO, ILL. — Piše **Martin Svete**: Častiti očetje frančiškani! Vam moram dati vedeti, da smo dobili tisto pošiljko medu. Oh boj, kako bomo imeli letos (1947) sladko potico v božiču! Hvala Vam vsem, posebno pa Father Johnu, in želim, da bi še dolgo živeli in čebelice oskrbovali.

CLEVELAND, O. — Piše **Helena Milhavčič**: Častiti očetje frančiškani! Ave Marijo in Koledar prav pridno prebiram. Posebno doživljaji Father Baznika na Slovenskem so zanimivi. Je tudi meni znano okrog Gorice in sv. Gore. Sem večkrat romala na goro, enkrat peš iz Postojne.

TIMMINS, ONT., CANADA. — Piše **Louiza Šušteršič**: Cenjeni očetje frančiškani! Želim Vam mnogo novih naročnin za Ave Maria, ko je tako lepa za brati. Vsa-

kikrat ko jo preberem, mislim, da sem v starem kraju, seveda pred vojno, ne zdaj, ko ni pravega reda. Najrajši berem **Lilija iz raja in Kramljanje na zapečku** in celi list je zelo podučljiv. Vselej mi srce gane do solz, ko ga prebiram.

CLEVELAND, O. — Piše **Mrs. John Zaman**: Vse častivredni gospod urednik Ave Marije! Bog menda res da takemu človeku posebno milost, da je pisatelj. Bog naj bo Vaš plačnik, ko tako lepo napišete v Ave Mariji, da res škoda, da ne izhaja dvakrat na mesec. Saj ko človek začne brati, ne more nehati. Vsaka stvar je bolj zanimiva.

Ko pišete, da so Father John čez morje potovali z Marijo Pomagaj iz Brezij, tudi z menoj je romala brezijska Marija. Z menoj že roma celih 56 let. Meni so moja mama prinesli l. 1892, ob priliki moje prve poroke, oziroma prve obletnice najine poroke z mojim pokojnim možem, lepo tablico s svetlim okvirjem in z zlatim napisom, ki jo tako čuvam. Jo imam obešeno v kuhinji nad jedilno mizo, da imam zmerom pred očmi Marijo Pomagaj.



MOLITE

za naše pokojne naročnike!

JOHN MAČEK, Ozone Park, L. I.
 JOHN AVSEC, Euclid, Ohio
 JOSEPH REPAR, Cleveland, Ohio
 MARY ZAGORC, Cleveland, Ohio
 ANTON DOLINAR, Chicago, Ill.
 JOHN PREGLET, Gilbert, Minn.
 MARY KOŠMERL, Monterey Park, Calif.
 JOSEPH STERLE, Cleveland, Ohio
 IGNAC PIŠKUR, Cleveland, Ohio
 JOHN TURK, Rome, Ohio
 ANTON STEFANICH, Tower, Minn.



NAJ POČIVAJO V MIRU!

Tudi na platnicah Ave Marije je zares lepa slika, kar Vam Bog plačaj. Na morju sem se bala zanjo, da bi jo kdo ne vzela. Vsak jo je hotel videti. Mašno knjigo sem imela s seboj in so vsi deli maše notri. Sliko je pa en mlad mornar vsak dan hotel videti. Je bil tudi on ministrant. Je vselej pokleknil pa molil po svoje, pa je pokazal, da je on bil ministrant. Je bil Francoz. Brati ni znal slovenski . . .

Jaz ne morem iz havza brez spremstva mojega moža. V cerkev grem, če me mož pelje kot otroka prav do vrat, potem po cerkvi že grem. Potem me spet pri vratih počaka. Vsako prvo soboto, da grem k spovedi, mora iti z menoj. Notri po sobah se še lovim, pa me še včasih zanese, da se komaj ujamem. Moje noge niso za nič.

Na tisti tablici, na kateri je Marija Pomagaj iz Brezij, je tudi cerkev s samostanom slikana. Res škoda, da ne morem Vam pokazati, kako je lepo, ko imam vsak dan pred očmi Marijo Pomagaj.

SUDBURY, ONT., CANADA. — Piše **Katarina Foys**: Častiti očetje frančiškani! Dobili smo med iz medenega piknika, prav lepa hvala. Zelo smo ga bili veseli, posebno pa še zato, ker smo bili tako srečni, da smo julija 1946 videli Vaš lepi Lemont osebno, cela naša družina. In zato vemo, odkod ta med. Dan v Lemontu nam bo ostal v neizbrisnem spominu, kajti po dolgih letih smo slišali spet krasne slovenske pesmi, kateri tukaj v daljni Canadi nikoli ne slišimo, ker je majhno nas Slovencev tukaj v Sudbury in še tako porazgubljeni drug od drugega.

Ne malo smo se začudili spet, ko smo prejeli kar naenkrat dva zaboja iz Lemonta in v vsakem zaboju eno veliko steklenico in eno manjšo, spet med, in takrat veliko. Ne moremo Vam popisati začudenje in

VEČNI POPOTNIK

Še ta mesec lahko naročniki v državi OHIO pričakujejo brata Antonina, ki bo naročnine pobiral. Iz gotovih razlogov se je brat Antonin malo pozno na pot odpravil to leto.

veselje . . . Le kdo si je zamislil tako lepo darilo za božič? Za enkrat ne vemo. Gotovo so nam naročili naši sorodniki iz Chicago. Torej prav lepa hvala dobrotnikom, kdor je že naročil med. Enako lepa hvala očetom frančiškanom za trud in skrb. Posebno pa lepa hvala čebelarju, ki tako lepo čuva na svoje majhne čebelice, da lahko medu nanesejo, da je še v daljni severni Canadi slovenska potica polna domačega slovenskega medu. Bog plačaj.

Pozdrav vsem čitateljem in prijateljem lista Ave Maria širom Amerike.

(Če je še kateri drug izmed vas, ki ni vedel, zakaj je dobil posebno pošiljko medu, naj ve, da je pri medenem pikniku njegova številka zanj pridobila ta med. Imena onih, ki so držali srečne številke pri medenem pikniku, so bile priobčene v decemberski številki tega lista. — Lemontska čebelica.)

BLOOMFIELD, N. J. — Piše **Mrs. Ivanka Jevnik** in **Mary Svete** patru Kazimiru: Častiti Father! Priloženo pošiljamo pet dolarjev kot dar listu in čestitamo k 40. obletnici lista Ave Maria. Spomin na našo rajno mamo, Marjeto Svete, kako bi bili veseli te obletnice! Prav gotovo se je veselijo v nebesih, saj so storili, kar je bilo v njih moči. Bila so naročnica od začetka do svoje smrti (l. 1935) in ga z veseljem prebiral in ga priporočali, kjerkoli je bila prilika. Še v dolgi boleznì so skrbeli, da so se posamezne številke prodale, in skrbeli so, da je list dobil dobre zastopnice. Vam, častiti Father, je gotovo še v spominu kot začetniku lista Ave Maria, zato Vas lepo prosimo, spomnite se v svojih molitvah naših rajnih ateta in mame, John in Marjeta Svete.

Najlepše pozdrave tudi Father Andreju Svete, o.f.m.

CLEVELAND, O. — Piše **Mary Cekada**: Dragi mi očetje frančiškani! Prosim, oprostite mi, ker se nisem toliko časa zahvalila za dve kanglejici medu. Res je dober, posebno kadar je človek bolan. Hvala Vam.

Moram dosti pomagati v stari domovini, kjer imam brata in sestre, ki so v potrebi...

Jaz sem vdova; mož mi je umrl 1936. Ene-ga sina so mi ubili v domovini 1942, eden je pa dal življenje za novo domovino 1945, Iwo Jima, Japan. Priporočam jih v moli-tev. Jaz pa sem zdaj bolana 5 tednov v po-stelji in bila sem v bolnici. No, pa zdaj, hvala Bogu, mi gre malo boljše, pa se Vas predrznem prositi, da molite za moje zdravje.

Pa ostanite v Bogu in pozdravljeni cela lemonska družina.

(Prav radi se Vas v molitvi spominjamo. Bog Vam daj zdravje.)

CLEVELAND, O. — Piše **Terezija Ko-delja**: Prečastiti očetje! Prav lepo se Vam zahvalim za Koledar in tu prilagam maj-čkeno molitvico, če bi jo dali v **Zapeček**. Mogoče bi jo kdo rad bral.

Molitvica

Svet šmaren križ, ti mene dol položiš,
Marija Devica, me gor sprebudiš.
Svet krst, sveta birma me varujeta do
polnoči,
svet Mihael po polnoči,
Mati božja do belega dne,
Jezus Kristus pa vselej.
S svetim križem si postiljam,
z Marijinim plaščem se odenem.
Pod svetim križem zaspim,
pa Bogu dušo izročim. Amen.

JOLIET, ILL. — Piše **Rose Mance**: Čas-titi gospodje! Se Vam lepo zahvalim za list Ave Maria, ker ga tako rada berem, po-sebno tega meseca (januarja). Mi ni bilo dosti, da sem ga enkrat prebrala, pa sem ga še drugi pot.

V decembru sem Vam poslala mali dar, ker sem bila mislila, da bom umrla, pa mi je Marija Pomagaj in Marija sedmerih ža-losti pomagala, da sem spet boljša. Sem začela hoditi k sv. mašam vsaki dan. Ljubi moji naročniki, kadar ste v potrebi, zate-cite se k Mariji. Ona je velika pomočnica. Jaz sem vsako pot uslišana, kadar jo pro-sim. Prosite in boste dobili v vaših potre-bah.

Lepo Vam se zahvalim tudi za med. Ni-sem še odprla bokse, ker ga imam veliko.

Veliko ste se trudili, da ste tako lepo spo-kali. Ljubi Bog Vas živi.

SHEBOYGAN, WIS. — Piše **Mary Knaus**: Častiti očetje frančiškani! Tukaj pošiljam mali dar za uboge begunce. Daj-mo nekaj drobtin odtrgati od naših ust in vsi pomagati tem ubogim ljudem. Saj bo

V BLAG SPOMIN



JOHN PREGLED

V Gilbertu, Minn., je odšel po večno plači-lo Mr. John Pregled, ki je bil tudi velik do-brotnik moj vsako leto. Naj mu služijo te vr-stice kot mali spomin v listu Ave Maria.

Bil je dober krščanski mož, delaven in po-trpežljiv. Poznal sem ga že od leta 1918, ko sem bil prvikrat gost pri njih, in potem še mnogo let. Rekel bi, da bi ga lahko mnogim postavil v zgled, zlasti onim, ki za vsako ma-lenkost iščejo razporeke.

Koliko je ta mož trpel, mi je dostikrat re-kla njegova žena Angela, ko sva bila sama. Rekla je, "Čudim se Johnu, da je tako do-ber. Kakšen drugi bi bil že zdavno vse pu-stil. Celih 28 let se trudi in dela od ranega jutra do poznega večera. Pa zakaj? Samo za mojo bolezen, za zdravnike in medicine, pa še dovolj ni. Ni nikoli se potožil, vedno je bil vesel."

Ko sem bil pa jeseni pri njem, je bil pre-cej slab, in ko sva bila sama, je jokal rekoč, "Meni se smili moja žena, ki je samo boleh-na. Zdaj sem ji pa še jaz v breme." Potola-žil sem ga, "John, saj ste tudi Vi celo življe-nje delali, pa tudi niste godrnjali. To, kar pravite Vi, je vsa leta pripovedovala meni ona o Vas: 'John se mi smili, ki dela samo za mojo bolezen.'" Tako se je malo potolažil.

Res veliko je trpel, zlasti v tako dolgi in težki bolezni. Kakor je bil potrpežljiv v živ-ljenju, tako tudi zadnjih par let v bolezni. Res lahko rečem, da ta dva sta šla čez križe in težave, da malo kdo tako, a uklonila nista, ampak nosila sta jih. Tako je on dokončal, za kar upam, da mu je Bog obrisal vse solze in trpljenje spremenil v veselje tam, kjer ni več solza.

Vam pa, Angela, moje sožalje. Veliko kri-žev ste prenesla, pa niste uklonila, tudi za ta, ki je za Vas najtežji križ, ne uklonite. Saj dobri Bog vse vidi, vidi tudi Vaše trpljenje, ki gotovo ne bo brez plačila.

BRAT ANTONIN

vsa naša dobra dela Bog nam enkrat povrnil, ko bomo ta svet zapustili.

Sedaj še sporočim, da sem vse prejela, kar ste mi pilsali: med, božične karte, kar so zelo lepe, in Ave Marija Koledar, ker je tudi vse skozi lepo branje, da bi kar naprej brala; ravno tako list Ave Maria. Rečem, da imam ta nabožni list triintrideset let. Ko sem ga videla prvič pri sosedu, ta list se mi je dopadel, da sem ga precej naročila, in do smrti bo list Ave Maria moja tovaršija.

Pozdrav celi lemontski družini in vsem naročnikom Ave Maria.

CALUMET, MICH. — Piše **Ana Stark:**

Častiti očetje! Tudi jaz Vam želim napisati in se Vam lepo zahvaliti za Koledar Ave Maria in tudi za poslani med. Kako je bil dober! Jaz sem imela neki kašelj in ko je ta med prišel, sem si mislila, da saj so to najboljše medicine za kašelj. In res mi je prošel ta kašelj presneto hitro, pred ko je bila kantica prazna.

Bog Vam daj veliko srečo spet v poletnem času v tem lepem delu.

JOLIET, ILL. — Piše **Karolina Gregorič:** Jaz komaj čakam drugo prikazovanje, ta prvo ni bilo skupaj, pa sem vse prebrala in sem dobila vso prikazen. Ni čudno, ko se take reči po svetu godijo, ki se navadnemu človeku gnusijo, kaj šele Bogu, ki je za nas trpel!

Kadar imate priliko, denite te molitve v Ave Maria:

Marijina molitev

Sveta Marija, sveti angel Gabriel Tebi je češčenje prinesel. Tudi jaz Te lepo počastim in pozdravim dvanaest milijonov in stotisočkrat šest in šestdeset, o sveta Marija iz svete gore in svetih nebes. Amen.

Še ena Marijina: Sto in stotisočkrat bodi počeščena, presveta Trojica! Marija, ljuba Devica, Tebe časti zemlja in nebo. Našo dušo in telo vzemi in vse verne duše v sveto nebo. Amen.

NOV MOLITVENIK

dr. Ivana Vrečarja,

VEČNA MOLITEV,

JE IZŠEL V TRSTU.

“VEČNA MOLITEV” je molitev presv. Rešnjega Telesa.

“VEČNA MOLITEV” služi za vse praznike in dobe cerkvenega leta.

“VEČNA MOLITEV” je molitvenik, po katerem tako lepo govori Bog z nami in mi z njim.

“VEČNA MOLITEV” je molitvenik, po katerem kliče Jezus nas in mi Jezusa k sebi.

“VEČNA MOLITEV” je molitvenik za razne stiske in potrebe življenja.

“VEČNA MOLITEV” je molitvenik vseh molitvenikov.

Dobite si ga in ga pridno rabite, pa boste videli. — Naroča se pri:

AVE MARIA

Box 608, Lemont, Ill.

V fino usnje je vezan in stane \$3.50 Tiskan ni z debelimi črkami, pa vendar je zelo lahko čitljiv.

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI

ZA SV. MAŠE — Po \$90: G. Rakar druž. — Po \$45: A. Stariha, F. Vehovec. — Po \$35: R. Stefanich. — Po \$30: A. Knauss, J. J. Bly. — Po \$20: M. Mulc. — Po \$15: M. Yenc. — Po \$12: Mrs. B. Schweiger. — Po \$10: Mrs. A. Pryatel, Druž. Najsv. Imena iz fare sv. Kristine, Euclid, Ohio — Po \$9: M. Kraševic. — Po \$6.50: M. Turk. — Po \$6: Mrs. A. Malesich, A. Bogolin, Mrs. L. Gorjanc, Mrs. F. Lupšina, M. Vidmar. — Po \$5: H. Kuclar, F. Knific, M. Simonishek, A. Vidmar, C. Janezic, J. Perhaj, M. Sivic, Mrs. M. Bizjak, Mrs. E. Gramparlo, Mrs. U. Kerzišnik, F. Baraga, K. Hren, J. Mihelich, Mrs. A. Cek, Mrs. L. Raddell, A. Pelko, Mrs. M. Pristavec, M. Gasparich. — Po \$4: A. Ban, A. Smrekar, M. Perhne, Mrs. F. Snyder, Mrs. M. Govednik, M. Pirc, J. Nemanich, A. Gudac, Mrs. M. Selak, Mrs. Slanovich, Mrs. M. Sraj Malover, Mrs. A. Burdick, T. Pistochnik, Mrs. V. Slana, M. Krebs. — Po \$3: Mrs. Kostansek, M. Bukovnik, A. Jerina, Mrs. Longer, I. Brozič, Mrs. M. Oblak, Mrs. F. Starr, F. Intihar, Mrs. A. Rosich, Mrs. F. Kumar. — Po \$2.50: Mrs. M. Zelle, U. Peternel. — Po \$2: F. Chinderle, D. Bland, M. Kuhel, M. Ušnick, Mrs. A. Kosec, Miss M. J. Skrinar, M. Tul, J. Jevnik, F. Urbina Sr., J. Fajfar, Mrs. D. Ferra, B. Kenik, Mrs. V. Ruppe, Mrs. I. Dedek, J. Zadnik, P. Volk, P. Laurich, Mrs. M. Golobich, A. Jarc, A. Sasek, M. Pangre, J. Kokal, Mr. Fraus, Mrs. F. Pavc, M. Nemanich, Mrs. F. Kavšek, J. Hren, T. Terselič, Mrs. M. Žugel, Mrs. E. Pajnič, J. Grivetz, Mrs. M. Sobachan, Mrs. F. Stonich, F. Požar, F. Vesel, Mrs. J. Krumberger. — Po \$1.50: M. Koporc, M. Draz, F. Bučar, Mrs. M. Zelle, Mrs. T. Centa, Mrs. B. Kobe, T. Peterlin, U. Peternel, M. Troja. — Po \$1.10: F. Ulchar. — Po \$1: Mr. Muhich, A. Ribnikar, Mrs. J. Mramor, T. Erjavec, Mrs. A. Popovich, M. Drobnych, Mrs. H. Zore, M. Seitz, F. Novak, C. Kollar, M. Kotze, L. Berce, M. Janežič, A. Drassler, Mrs. F. Tomsha, Mrs. A. Kochevar, S. & J. Radovan, M. Jamnik, A. Dolenc, Mrs. F. Sterle, Mrs. J. Densa, Mrs. F. Skorenshek, C. Zalec, M. Bradeska, Mrs. M. Erchul, J. Barborich, Mrs. C. Butala, Mrs. J. Erlach, M. Tomsich, Mrs. A. Rosa, Mrs. M. Vogrič, R. Čič, P. Laurich, E. Mahkovec, P. Defour, M. Koželj, J. Pintar, Mrs. F. Kastigar, Mrs. J. Kašček.

ZAHVALE

Zahvaljujejo se Bogu in Mariji Pomagaj za pridobjene milosti:

Mrs. M. Žugel, J. Skubic, S. & J. Radovan, N. N., Miss M. Janežič, Mrs. R. Mance.

ZA DAR LISTU — Po \$5: J. Mihelich. — Po \$2: M. Zupančič. — Po \$1: M. Koporc, F. M. Balle. — Po 50c: Mr. Fraus, Mrs. C. Bučar, M. Koklič, J. Barbarich, M. Karšnick.

ZA SEMENIŠČE IN DRUGO — Po \$5: A. Knauss, M. Simonishek, M. Svete, J. Mihelich. — Po \$3: A. Skrinar. — Po \$2: Mrs. Longer, M. Levar, Mrs. M. Lauriski. — Po \$1.50: A. Savor, L. Zadnik, Mrs. A. Jerman, Mrs. B. Žagar. — Po \$1: M. Talijan, A. Zadnik, V. Krajic, M. Koporc, A. Lopert, Mrs. A. Lim, Mrs. J. Erlach, B. Mihelich, Mrs. F. Korenčič, K. Rudman. — Po 50c: K. Hrestak, A. Nemgar, M. Jamnik. — Po 25c: Mrs. V. Ruppe.

ZA ROMARSKI DOM — Po \$100: Zveza slovenskih oltarnih društev v Clevelandu. — Po \$7: P. Auser. — Po \$5: T. Lužar, Mrs. F. Simonelič, Mrs. J. Bergles, M. Panian, E. J. Yenko, R. Čič, M. Shircel, J. Mihelich, Mrs. D. Ferra, J. Grdina, A. Skrinar. — Po \$3: M. Janežič, Mrs. M. Hochevar. — Po \$2: Mrs. M. Bukovec, I. Brozič, Mrs. I. Dedek, J. Koželj. — Po \$1.50: M. Čekada, Mrs. F. Bachnik. — Po \$1: S. & J. Radovan, Mrs. M. Krajc.

ZA BARAGOVO ZVEZO — Po \$5: Mrs. F. Škufca, M. Koporc. — Po \$3: A. Skrinar, F. Gradishar. — Po \$2: M. Hochevar. — Po \$1: Mrs. M. Novak, M. Prhne.

ZA APOSTOLAT SV. FRANČIŠKA — Po \$10: I. Brozič, M. Shircel, M. Turk, G. Rakar, J. C. Golob, Mrs. A. Malesich. — Po \$5: Mrs. F. Skorenshek. — Po \$2: F. Gradishar. — Po \$1: J. Barborich.

ZA LUČKE — Po \$3: K. Lasich. — Po \$2: J. Fajfar, Mrs. D. Ferra, Mrs. J. Mramor. — Po \$1.50: B. Kenik. — Po \$1: M. Mulc, M. Bukovnik, M. Marino, P. Podgornik, A. Jerina, J. Perhaj, A. Pelčič, A. Tome, A. Toman, Mrs. A. Chesnik, C. Zalec, Mrs. A. Sraj, F. Zallar, J. Barborich, Mrs. M. Oblak, M. Tomsich, F. Zibert, Mrs. M. Vogrič, Mrs. F. Kastigar, M. Šircelj, Mrs. F. Korenčič, M. Kraševic, A. Ban, Mrs. M. Race, Mrs. R. Šimenc, M. Levar, G. Krall, Mrs. V. Ruppe, Mrs. J. Strbenz, Mrs. M. Rosenberger, A. Pelčič, P. Podgornik, Mrs. J. Petrinčič. — Po 50c: J. Paukovich, M. Pangre, J. Majnick, J. Pavlich, J. Siroin, T. Terselič, Mrs. Janežič, F. Gerchman, J. Furlan, Mrs. F. Kasunič, J. Zadnik, M. Rugar. — Po 30c: M. Pogorelc. — Po 40c: Mrs. A. Kochevar. — Po 20c: Mrs. M. Erchul.



ROMARSKI DOM

Kakor je že vsem znano, lemontski frančiškani zidamo dolgo zaželeni romarski dom. Delo smo kar sami prevzeli, ker bi bili stroški preveliki, ako bi to delo izročili kontraktorju ali kakšni zidarški kompaniji.

Zgornja slika kaže prvotni načrt za romarski dom. Sedanji načrt je precej spremenjen, ker bo stavba dvakrat večja kot pa smo jo od začetka v mislih imeli.

Romarski dom bo obsegal dve nadstropji s štiridesetimi privatnimi sobami. V sili bodo lahko štirje ljudje spali v eni sobi. Zraven privatnih sob bodo še dve večji spalnici, vsaka z dvajsetimi posteljami.

Ravno na sredi romarskega doma bo velika dvorana, ki bo lahko služila za obednico, za razne seje, shode, duhovne vaje, itd. Po dolžini bo ta dvorana devetdeset čevljev, po širini petdeset čevljev, visoko pa bo dvaintrideset čevljev. Zraven te dvorane bo kuhinja.

Blizu vrat bo sprejemna soba, v kateri bodo na prodaj razni nabožni predmeti, kakor na primer rožni vencji, molitveniki, svetince, kipci, itd. Torej teh reči ne bomo več prodajali v Ave Maria ofisu.

Romarski dom bo zidán z opeko, ki bo iste barve, kot je naš samostan.

LEMONTSKI FRANČIŠKANI.